

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

BŘEZEN
2012

zdarma

ANTONÍN JAKO HAŠEK KINSKÝ NEBUDU!

EXTRA

CYKLISTA Z TRÁVNÍKU

PROFESE

JE LIBO KONCESI?

SERVIS

ROZPIS A TŘÍD

Společnost **ČSAD Invest, a. s.** zastřešuje dopravní subholding **Z-Group** v rámci České republiky, zajišťuje zásobování všech dopravních společností pohonnými hmotami, jejich komplexní technické zabezpečení a také prodej PHM zákazníkům mimo dopravní skupinu.

Činnosti společnosti:

- Nákup a prodej zboží (Autobusy a PHM)
- Opravy vozidel
- Poradenská činnost
- Prodej kvalitních pohonných hmot

Divize **Diesel** se zabývá nákupem a prodejem PHM v areálech ČSAD, jenž jsou rozmístěny po celé ČR.

Další služby:

- Bezhotovostní tankování čipovými kartami
- Možnost nastavení limitů na jedno tankování
- Možnost nastavení peněžního kreditu (denní, měsíční, týdenní, kvartální, pololetní, roční)

Divize **BONAVIA servis, a. s.** působí jako servisní společnost v areálech dopravních společností ČSAD, kde poskytuje svým zákazníkům komplexní materiálně technické zabezpečení dopravy - opravárenství, sklady náhradních dílů. Dále také provozuje sběrný kovového šrotu.

Ve svých **16-ti provozovnách** v rámci České republiky poskytuje servisní služby v oboru opravárenství, diagnostiky motorů nákladních vozidel a autobusů.

STR. **2-5**

ROZHOVOR

**ANTONÍN KINSKÝ:
PRYČ Z VELKÉHO FOTBALU**

STR. **8**

ZAJÍMAVOST

**ŠKOLENÍ TRENÉRŮ BRANKÁŘŮ
POD VEDENÍM HVĚZD**

STR. **14-15**

EXTRA

**CYKLISTA Z LIBUŠE
JIRÍ HUDEČEK**

EDITORIAL

Vážení sportovní přátelé,

věřím, že se již určitě všichni těšíte na zahájení jarní poloviny sezony, minimálně alespoň tak jako já a moji kolegové z vedení PFS. My jsme však ani v zimní přestávce nazaháleli a intenzivně jsme připravovali některé projekty, které jistě oceníte.

Osobně mám velkou radost hlavně z našeho turnaje pro žáčky I. a II. tříd ZŠ. Dětský fotbalový pohár se letos výrazně rozrostl a já doufám, že se bude rozrůstat i v dalších letech. Více se můžete dočíst právě ve Speciálu, který držíte v ruce.

Další akce právě spějí do finále a blíží se jejich spuštění. Nejmladších fotbalistů se týká projekt „Neberte nám naši hru“, jenž je zaměřený na zlepšení atmosféry na utkáních. V rámci akce „Tour de club“ budeme realizovat návštěvy oddílů se specializovanými odborníky s ukázkami správné tréninkové jednotky, upozorněním na největší chyby v přípravě hráčů a také rizika v případě přetěžování mladých fotbalistů. Součástí bude i následná beseda s rodiči a trenéry.

Pražské kluby se zároveň už těší na první fázi akce „Bezpečné branky“. Díky Magistrátu hl. města Prahy jsme získali finanční podporu tohoto projektu ve výši 1,2 milionu korun, za což patří velký dík. Zároveň doufáme, že tato akce bude pokračovat i v letošním roce.

Přeji vám mnoho úspěchů ve druhé polovině sezony!

Ing. Dušan Svoboda
předseda PFS

POD PALBOU
ROZHODČÍ MARTIN HANDL

STR. **6**

HISTORIE
ROZCESTÍ V PĚTADVACÁTÉM

STR. **10-11**

MLÁDEŽ
DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR

STR. **12**

TÉMA
POLITICI A FOTBAL – II. ČÁST

STR. **16-18**

KLUB
TJ AVIA ČAKOVICE

STR. **20**

PROFESE
MILAN RŮŽIČKA Z TAXISLUŽBY

STR. **22-23**

TRÉNINK
STŘELBA

STR. **24-25**

EXTRA
JÍZDNÍ ŘÁD A TŘÍD NA JARE

STR. **26-27**

FOTO MĚSÍCE
WEB PFS

STR. **28**

Pražský fotbalový speciál

Ročník III – březen. Vydává: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P.O.Box 2, 110 15 Praha 1. **Kontakt:** 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz. **Redakce – editor:** Lukáš Vrkoč. **Spolupracovníci:** Petr Veselý (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek, René Machálek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš a Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek. **Grafická úprava, tisk:** PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2. **Distribuce:** GRAND PRINC MEDIA, a.s. **Náklad:** 7500 ks. **ISSN** 1805-2541

Foto na obálce: Ondřej Procházka

Antonín Kinský si po skončení kariéry neužil pořádné rozlučky.

NEBUDU JAKO HAŠEK

BÝVALÝ REPREZENTAČNÍ BRANKÁŘ ANTONÍN KINSKÝ SI PO KONCI V RUSKU CHTĚL DÁT PAUZU, PAK ALE ZJISTIL, ŽE UŽ SE MU NECHCE VRACET DO BRANKY ANI NA ÚROVNI PRAŽSKÉHO PŘEBORU

TEXT: Radim Trusina / FOTO: Ondřej Procházka

S Libercem vyhrál titul, patřil do reprezentace, v Rusku byl vyhlášený nejlepším brankářem ligy. ANTONÍN KINSKÝ zažil krásnou fotbalovou kariéru, ale na konci roku 2010 v naprosté tichosti skončil. Nestojí o popularitu, má rád svůj klid. Jednou by se rád vrátil k velkému fotbalu, ale teď se naplno věnuje rodině a dětem – na Tempu chodí ve volném čase trénovat mladé brankáře.

V ruském Saturnu jste chytal sedm let, ale docela v tichosti jste tam skončil. Proč?

Byli jsme s vedením domluvení, že skončím na konci roku 2010, kdy mi vypršela smlouva, bez ohledu na to, jak dopadneme. Klub měl obrovské finanční problémy, byl to můj sedmý rok v Rusku, nebylo jasné, jestli v Saturnu neskončí fotbal úplně. Osud klubu mi nebyl lhostejný, i v téhle těžké situaci jsem se to snažil v kabině tmelit, byl jsem jeden z těch, kteří

se hodně snažili, abychom se v lize zachránili, což se podařilo. I když z toho, co jsem se zpětně dozvěděl, to byl malý zázrak. Byl jsem rád, že jsem mohl odejít s čistým štítem. Liga se udržela, ale nakonec Saturn stejně krachnul a spadl do třetí ligy. Jmenuje se teď Saturn 2. Udělali nový klub, jinak by museli vyplácet částky, co dlužili. Hrají tam mladí kluci, mají mnohem nižší náklady.

Vám prý klub dlužil po vašem konci milion dolarů, je to pravda?

To ne, ta částka nebyla tak velká. Domluvili jsme se, značnou část dluhu jsem dostal, tím je to vyřešené, smáznuté. Se všemi hráči to dali nějak dohromady, je to vyřízené.

Měl jste v téhle situaci náladu na nějakou rozlučku?

Byli jsme si sednout s klukama i s vedením. Měl jsem tam spoustu známých, necítil jsem žádnou zášť. Vždycky jsem si říkal, že se musím rozloučit důstojně. Byly tam problémy, dluhy, ale je to pryč, něco jsem

v Saturnu prožil. Co se týká fotbalu, byla to má nejpovedenější léta v kariéře, i když jsem tam relativně nedosáhl s klubem žádného úspěchu. S Libercem jsem v Česku vyhrál titul, což se mi v Rusku nepovedlo. V konkurenci velkých klubů jako CSKA, Petrohrad, Spartak, Kazaň, které měly lepší týmy než my, jsme končili od pátého do devátého místa. Na bednu jsme se ale nedostali. Já byl jednou vyhlášený jako nejlepší gólman ruské ligy, dvakrát jsem se dostal mezi nejlepší trojici. Myslím, že jsem měl v Rusku dobré jméno.

A věděli jste ve chvíli, kdy vám skončila smlouva v Saturnu, že je to konec vaší úspěšné kariéry?

Bylo mi 35 let, představoval jsem si, že kariéru zakončím v Austrálii. Byl jsem už domluvený s Frantou Strakou, ale bohužel jeho klub North Queensland krachnul taky. Měl jsem i dobrou nabídku ze Soči, které hrálo druhou ruskou ligu, měli velké ambice, že by se chtěli dostat mezi

elitu, když tam bude olympiáda, ale nakonec klub krachnul taky. Dobře, že jsem tam nešel. (směje se) Byl tam taky nějaký Kypr, Řecko, Rostov, Krasnodar, ale já chtěl, aby si moje poslední roky kariéry užila i rodina, abychom byli spolu a mělo to nějaký smysl, což jsem viděl vyloženě v té Austrálii. Neměl jsem důvod si něco dokazovat na Kypru nebo v nějakém průměrném ruském klubu. Potřeboval jsem buď dobrý tým, což nebylo, nebo jsem chtěl nějakou exotiku. Když nevyšla Austrálie, řekl jsem si, že počkám půl roku, jestli třeba nebude nějaké Rakousko. Ta země se mi hodně líbí.

Jak to dopadlo?

Po půl roce nicnedělání jsem si říkal, že nebudu ve 36 letech začínat znovu trénovat. Líbil se mi život, který jsem vedl: byl jsem doma s rodinou, vozil jsem děti na kroužky, dělal s nimi úkoly, zalíbilo se mi to, nechťel jsem nic měnit.

Našel jste po letech života fotbalového profesionála novou náplň?

Přesně tak. Léta jsem měl dané termíny dovolené, soboty a neděle jsem nebyl doma, do Česka jsem mohl tak na měsíc a půl v roce. Letní dovolenou jsem neměl ani nepamatuju. Rodina ocenila, že jsem doma, neměl jsem chuť začínat znovu, protože vím, jak moc by to bolelo a že bych byl pořád pryč. Upřednostnil jsem rodinu před osobními ambicemi.

V brance se objeví leda při exhibici. Anebo při focení...

Takže u vás nehrozí nic podobného jako u Dominika Haška?

(směje se) To fakt ne, už mám kariéru za sebou. Holce je deset let, klukovi osm, potřebují mě. Oba mají spoustu koníčků, dcera hraje badminton, volejbal, kluk zase fotbal. Jezdím s nimi, určitě se nenudím.

Když jste mluvil o Austrálii: trénoval tam i Vítězslav Lavička, toho jste nezkoušel kontaktovat?

Mluvil jsem i s ním, ale v Austrálii je limitovaný počet cizinců, což je pro brankáře těžké, každý klub si radši vezme hráče do pole. U Víty to bylo zabité, to u Franty Straky odcházela spousta kluků. Bohužel to skončilo tím krachem.

Možná jste ale mohl být úplně jinde: v roce 2008 jste dostal nabídku, abyste šel dělat dvojku Petrovi Čechovi do slavné Chelsea. Nelituje zpětně, že jste tenkrát odmítl?

(přesvědčivě a bez váhání) Ne, určitě ne. Když srovnám Moskvu s Londýnem, tak Moskva není o nic

horší, taky je to velkoměsto, je hrozně hezké. Pravda, život je tam obecně jiný, Moskva je stát ve státě, ale co se týče fotbalu, já byl odmalička vedený k tomu, že chci hrát, ne sedět na lavičce. To by mi nevyhovovalo. Přes týden trénuju, abych o víkendu ukázal, co umím. Zápasový adrenalin by mi na lavičce chyběl. Já tuhle možnost zavrhl okamžitě. Byl jsem tenkrát v Rusku v největším laufu, neměl jsem sebemenší důvod jít dělat náhradníka do Londýna.

Ale Chelsea asi nevolá každý týden, ne?

Jasně, mohl jsem poznat, jak to funguje v takovém velkoklubu, třeba bych se z Chelsea dostal do nějakého menšího klubu v Anglii, ale já byl v Saturnu maximálně spokojený a nechtělo se mi absolutně nic měnit. Nabídka Chelsea mě potěšila, byla to i zásluha Petra Čecha, který mě znal z národáku, ale nebyl jsem jediný kandidát, jen jeden z několika.

Návrat do české ligy vás nelákal?

Tady jste mohl chytat klidně dalších pět let.

„PROČ JSEM ODMÍTL NABÍDKU CHELSEA? JÁ BYL ODMALIČKA VEDENÝ K TOMU, ŽE CHCI HRÁT, NE SEDĚT NA LAVIČCE.“

Do české ligy bych se nevrátil. Nějaké varianty tady byly, ale já to zavrhl, ani jsem se manažera Viktora Koláře neptal, jaké kluby se ozvaly.

Proč?

Viděl jsem spoustu příkladů hráčů, kteří se vrátili, a jak skončili... Já do toho neměl chuť. Austrálie, Rakousko, to ano. Já měl hlavu nasměrovanou tak, že tady u nás už chytat nebudu.

Nečtáte už víc než rok, nechybí vám vrcholový fotbal?

Vůbec. Aktivit mám spoustu. Chodím na badminton, cvičit, plavat, mám spoustu kamarádů, o dětech už jsem mluvil. Líbí se mi to takhle.

Něpůsobíte ani na amatérské

úrovni. Neláká vás třeba nějaká divize nebo přebor na Tempu, kde hraje váš syn?

Byl jsem zvyklý dělat fotbal na sto procent. Když tomu nemůžu dávat těch sto procent, radši fotbal nebudu dělat vůbec. Proto mě nikdy nelákaly nižší soutěže. To se jdu radši na fotbal jen podívat. Mám to tak, že buď fotbal na nejvyšší úrovni, nebo vůbec.

Takže Antonína Kinského už v brance nikdy neuvidíme?

Ne, v mistrovském zápase určitě ne.

Aspoň jste začal trénovat na Tempu brankáře. Jak jste se dostal k tomuhle?

Chodil jsem se dívat na kluka, jak trénuje, a oslovili mě z Tempa, jestli bych jim nepomohl. Kývl jsem, ale za jedné podmínky: to trénování musí mít nějaký význam, takže jsem říkal, že si vezmu třeba pět kluků na trénink, pět na další. Ne aby jich tam bylo deset najednou. A taky tam chci jen ty, u kterých to má nějaký smysl. Musím vidět zájem. Nemá cenu trénovat gólmány, kteří jsou tam jen proto, že je trenér staví do branky, protože nevydrží běhat. Pomáhá mi Míša Bricín, což je sám nadějný brankář. Máme tam kluky od mladší přípravky po starší žáky. Baví je to, zatím v tom vidím smysl, můžu jim pomoci. Ale nebudu to dělat věčně, do budoucna bych se chtěl vrátit do velkého fotbalu jako trenér gólmánů.

Takže přece jen návrat na scénu...

Je to věc, které myslím rozumím. Sám jsem zažil hodně trenérů, od kterých jsem si mohl hodně vzít: Viktor, Hruška, Borovička, Veselý, Stejskal, Mentel. V Rusku byli taky italsí a němečtí trenéři brankářů, mám z čeho brát. Hrozně by mě lákalo vrátit se v téhle pozici. Ale až časem, teď se věnuju dětem, za dva tři roky už ale budou mít své kamarády, party, zase to bude o něčem jiném než teď, kdy si užívám, co mi předtím uteklo.

Práce na Tempu se mi zdá jako dobrá příprava na případnou roli trenéra brankářů v lize.

Tak to беру taky, hodně lidí mi říkalo, že zkušenost s dětmi se hodí.

Co je při práci s malými brankáři důležité? Můžete vychovat nového gólmána pro reprezentaci?

Je hlavně důležité se jim v tomhle věku věnovat, protože dostávají základní návyky: obratnost, jak chytit míč, technika, umět upadnout s balonem, odhad na vysoké centry. To je velmi důležité. Silové věci získá člověk, když je starší. Kolem šestnácti sedmnácti roků se to pak láme. Přijdou první holky, diskotéky, buď kluk u fotbalu zůstane a bude z něj dobrý gólmán, nebo se chytí něčeho jiného a skončí. Teď to ještě není taková dřina, ale časem už jo. V kombinaci

Kdysi nejlepší brankář ruské ligy má po letech v zahraničí mnoho zážitků k vyprávění.

s tím, co jsem zmiňoval, teď nejde říct, jestli z nich něco bude.

Záleží obecně u brankářů na tom, za jaký klub v dětství chytají?

Záleží, ale možná jinak, než si lidi myslí. Když je brankář ve Spartě nebo Slavii, tak tyhle kluby většinou ve svých kategoriích soupeře přehrávají a ti kluci v bráně nemají žádnou práci. Jenže oni odmalička potřebují řešit herní situace, dostávat návyky. Sice budou vyhrávat, ale nedostanou do sebe, co potřebují. Pro brankáře je to v nižším věku paradoxně mínus být ve velkém klubu. Já byl jako malý v Dukle a měl jsem chodit do sportovní školy na Petříně, což jsem měl daleko a odmítl jsem. Proto mi řekli, že bude chytat někdo jiný. Šel jsem tedy pryč, mohl jsem do Sparty, Slavie, Bohemky. Táta mi říkal, abych

A není to nic špatného. Až dospěje, dojde mu, proč jsem to dělal. A třeba to i ocení. Sice dává góly, ale pořád se cpe do brány, za což jsem, to musím přiznat, rád. Na chytání má dost času. Když začnou kluci v bráně ve dvanácti letech, nic se nestane. Teď je důležitá všeobecná průprava.

No vidíte, já myslel, že předpoklad pro dobrého brankáře je, že bude chytat odmalička.

Gólman může být dobrý, i když začne ve dvanácti, klidně i později. Podívejte se na to, co musejí dneska brankáři umět – je to komplex různých věcí z bojových sportů, musí mít postřeh, rychlé nohy, rychlé rozhodování, musí umět i nohama. Není to jen o tom, že běhá a umí udělat kličku. Tvrdím, že čím víc sportů děti dělají, tím je to lepší. Jsem proti jednostrannému zaměření. Když jsou děti dobré

mu to. Kdyby byl kopyto, tak ho tam nemám. Je vidět, že do brány směřuje. Příběhne ze školy a chce si jít kopat, jenže si hned vezme rukavice. Mám z toho radost.

Takže český fotbal dost možná přijde o dobrého útočníka, ale zase může mít pokračovatele známého brankářského jména?

To bychom hodně předbýhali. Ale Tonda už mě prosí, abych domluvil s trenérem, ať ho zkusí v zápase v bráně, na zápas nebo aspoň na poločas. Asi by bylo dobré, aby si to zkusil, jestli ho to opravdu bude bavit.

Syn u vás viděl, že se živíte fotbalem, přijde mu to normální. Plánuje jako své zaměstnání taky fotbal?

Mluví o tom taky, chce být fotbalistou. Já byl ale vychovaný tak, že na prvním místě je škola, protože ve fotbale to nemusí vyjít, člověk se

může zranit a co pak? Základ je kvalitní vzdělání. Když se to povede, může dělat sport, ale i tam hraje roli vzdělání. Sportovec dává rozhovory, mluví na veřejnosti. Táta mi říkal: Podívej se, jak neumí dát dohromady větu. Musíš se učit, aby si o tobě nikdo nemyslel, že jsi blbej. To si dodnes pamatuju a říkám to Tondovi taky, aby o něm nikdo nemohl říct, že jen umí kopat do míče, což bych nerad. Vzdělání je na prvním místě, sport mu zakazovat nebudu, ale dobrý prospěch ve škole je prvořadý.

Poznávají vás kluci na Tempu? Ptají se třeba na Petra Čecha, kterého dobře znáte z reprezentace? Trénujete malé děti, když jste byl na vrcholu kariéry, ještě vás nemohly znát.

Asi mě neznají, na Petra Čecha se neptají. Jsem pro ně strejda. Jsem radši, když se o mně moc neví, jsem skromný. Než se někde ukazovat, to mi nesedí. Hlavně mám radost z toho, že to ty kluky baví. Pro mě je největší ocenění, když se ptají, kdy je další trénink. Nedávno byla kalamita na Braníku, kde zamrzlo hřiště. Musel jsem tréninky zrušit a byli naštvaní, z toho má člověk vnitřní radost, že to nějaký smysl má.

„TÁTA MI JAKO MALÉMU ŘÍKAL, ABYCH ŠEL DO SLABŠÍHO TÝMU, KDE SI VÍC ZACHYTÁM.“

šel do slabšího týmu, kde si víc zachytám. Prošel jsem Bohemkou až do Běčka, pak jsem byl na hostování v Motorletu a Mělníku. Potřeboval jsem chytat, dostával jsem góly, počul jsem se z chyb. Tak by to mělo být u každého.

Na Tempu dohlížíte i na syna Tonda. Vypadá to, že z něj roste výborný útočník. Dává spoustu gólů, byl i v klubové jedenáctce Tempa za rok 2011.

Fotbal ho hrozně moc baví. Je šikovný, sportovní typ, na co sáhne, to mu jde. Vím, že rodiče vidí své děti trochu jinak a hodně je chválí. To dělám taky, ale snažím se na to koukat i z druhé strany, takže mu něco i vytýkám. Vidím na něm, že mě má často plné zuby, protože jsem na něj přísnější, ale to bylo i u mého táty.

na téhle úrovni, nemusí z nich vyrůst výborný fotbalista. Ve vývoji hraje roli hodně faktorů, v téhle fázi jsou to pořád děti, fotbal je má hlavně bavit, ne aby chodili čtyřikrát týdně na trénink, víkendy plné fotbalu a turnajů. To se jim fotbal brzy zoškliví. Ať si jdou zaplavat, zahrát badminton, bowling, věci se dají dělat v partě. Kolektivní sporty jsou pro děti dobré, získají kamarády, naučí se vyhrávat, prohrávat, i to je důležité.

Co když za vámi přijde syn, abyste mu poradil, jestli má zůstat v útku, kde mu to náramně jde, nebo má jít ve vašich stopách do branky?

On má v hlavě, že půjde do brány, nehledě na to, že děda by ho tam taky rád viděl. Lhal bych, kdybych řekl, že by se mi to nelíbilo. Občas ho vezmu s sebou na brankářské tréninky a jde

KDO JE ANTONÍN KINSKÝ?

Narozen: 31. května 1975

Profese: bývalý fotbalový brankář, dnes trenér malých gólmanů na Tempu

Kariéra: Dukla Praha (1981 - 84), Bohemians Praha (1985 - 92), Motorlet (1993 - 94), Mělník (1994 - 95), Příbram (1996 - 98), Liberec (1998 - 03), Saturn Moskevská oblast (2004 - 10)

Úspěchy: mistr ligy s Libercem (2002), člen Klubu ligových brankářů (více než 100 vychytaných nul v ligových soutěžích), v reprezentaci odchytal pětkrát poločas v přátelských zápasech, na velkých turnajích Euro 2004 a MS 2006 byl jako náhradník

Neuvažujete o tom, že byste si otevřel brankářskou školu?

Podle mě to nejde dělat komerčně. Ke každému klukovi je potřebný individuální přístup, nemůžou všichni trénovat stejně. Abych to mohl dělat dobře, můžu mít jen určitý počet kluků, a vždycky na tom prodělám. Kdybych chtěl vydělat, tak musím mít spoustu kluků, a pak už to není o kvalitě, ale o kvantitě. To by mě nenaplnovalo. Na Tempu chodím ve volném čase, chodil bych tam stejně, tak aspoň takhle pomáhám.

Plánujete si udělat nějakou trenérskou licenci?

Nějakou základní jsme dostali za Euro 2004, ale přemýšlím o tom. V budoucnosti bych se k fotbalu chtěl vrátit, ale ne jako hlavní trenér. Chtěl bych se věnovat jen brankářům.

Nehrozí vám, že na vás lidé z fotbalu trochu zapomenou během téhle vaší pauzy?

Věřím tomu, že rozhodne kvalitě. I když je tady samozřejmě riziko, že se na mě zapomene. Vždycky mě bavilo vymýšlet nové věci, konzultovat to s trenéry brankářů.

Dřív jste mluvil o tom, že by vás lákala i pozice sportovního ředitele.

To stále platí?

No, to možná taky není od věci. Všechno se vyvíjí, kolem třiceti jsem

říkal, že bych rád trénoval brankáře, pak jsem zase ve fotbale nechtěl být vůbec, teď zase jo. Je to hudba budoucnosti, uvidíme, jak se to za dva tři roky vyvíjí.

Co budete dělat do té doby? Čím se vůbec živíte, podnikáte?

To já bych nemohl, nemám na to buňky, nejsem ten zlý. Něco jiného je vyhodit z kabiny frajera, co bere určité prachy a nedává tomu maximum, než paní s rodinou, co má čtyřikrát méně a udělá náhodný průšvih. Umím být pes, ale pořád je to takové, že neumím být svině. Když je někdo levák, radši se seberu a myslím si své. Říkám si, že se mu to stejně někdy nějak vrátí.

A čím se tedy živíte?

Brácha má nějaké podnikání, chodím mu pomáhat do kanceláře, mám to docela volné. Vyhovuje mi tenhle styl života, chodím sportovat, můžu chodit na angličtinu, věnovat se dětem. Nejsem vázaný tím, že bych musel něco dělat za každou cenu. Mám nějakou jistotu, což je pro mě lehčí, nemusím se nikam hnát. Do budoucna by mě lákala nějaká práce ve sportu.

Co když to nevyjde?

Pořád si myslím, že se vrátím do fotbalu. Ale nemusím to dělat za každou cenu. Kdyby to nevyšlo, určitě bych si našel něco, co by mě bavilo. ■

INZERCE

UMÍME ZABEZPEČIT COKOLIV

H-S-P

Mechanické, **elektronické** a speciální zabezpečení

www.h-s-p.cz

Martin Handl si užil návštěvu New Yorku.

KDO DĚLÁ ŘEMESLO POCTIVĚ, NADÁVEK SE NEDOČKÁ

ROZHODČÍ MARTIN HANDL V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU SPECIÁLU

TEXT: Lukáš Vrácoč / FOTO: archiv M. Handla

„Jsou utkání, na která jedu nabuzený a těším se, jak budu řešit hodně sporných situací,“ říká ING. MARTIN HANDL, další z rozhodčích, který přikývl na zodpovězení osmerna otázek v rubrice Pod palbou.

Čím se živíte a jaké máte vzdělání?
Mám vystudovanou vysokou školu ČVUT v Praze, Fakulta dopravní. Zde jsem si osvojil práci soudního znalce v oboru silniční dopravy. Nyní studuji dálkově kurs likvidátora pojišťných událostí, avšak momentálně pracuji v České spořitelně na Zelené úsporám. Zde kontroluji správnost dokumentů a poté je zasílám na fond životního prostředí, který vyplácí dotaci na zateplení domů. Bohužel je to pouze práce v kanceláři bez možnosti se dostat na čerstvý vzduch – okna se dají otevřít jen na polohu ventilace. (směje se)

Co vás vedlo k tomu stát se rozhodčím a proč to vlastně děláte?

Už od dětství jsem chodil s tátou na fotbal, protože on sám je fotbalovým rozhodčím, a tím mě k této funkci motivoval. Přitom já sám jsem fotbal hrával, ale ne příliš na vysoké úrovni a v neznámých klubech. Chtěl jsem se dostat do vyšších soutěží. Proto jsem

začal pískat s výhledem na možný postup a dělám to do teď, mám rád akci a pohyb na hřišti.

Jaké bylo vaše první utkání v roli rozhodčího a jak se vám povedlo?

Moje první utkání byl zápas přípravek na dnes již neexistujícím hřišti v Karlíně, bylo mi necelých 15 let.

Oblíbená utkání? Záleží na náladě!

Nepamatuji si žádný problém při utkání, ale měl jsem kuličkovou píšťalku a neuměl jsem na ni pískat, tak jsem vydával jen „kuňkavé“ zvuky. Až následně jsem začal docházet do školy rozhodčích.

Co říká vaše rodina na to, že jste rozhodčím a tedy člověkem, jemuž lidé občas sprostě nadávají?

V mojí rodině se to bere jako nepopulární fakt. Musí se počítat s tím, že tu a tam nějaká nadávka zazní. Není to příjemné, ale patří to k emocím při hře. Člověk musí do určité míry některá slova přeslechnout. Kdo dělá tohle řemeslo dobře a poctivě, příliš nadávek se nedočká, proto dle mého jich na moji adresu moc nepadne.

Máte nějaký rituál před utkáním? Jak se připravujete?

Před utkáním mám ve zvyku si umýt píšťalku pod tekoucí vodou. Při zápase zvuk píšťalky lépe působí na hráče a já mám dobrý pocit, že je dobře slyšet. Co se týče přípravy na zápas, tak se snažím chodit včas a být natěšený na každé utkání.

Stal se vám na hřišti nějaký trapas?

Na hřišti se stává mnoho trapasů a rozhodčí si je ani nemusí uvědomit. V mé kariéře se jich také pár stalo.

Například mě během jednoho zápasu čtyřikrát trefili míčem (snad to nebylo úmyslně) a já měl pak celý špinavý dres od bahna a trávy. Nebo jsem musel přeborový zápas pískat jeden poločas v tréninkovém rozlišovacím dresu, protože jsme zvolili špatnou barvu a hráčům jsem se pletl. To se potom špatně udělovaly osobní tresty a na konci jsem ze hřiště rychle utíkal do kabiny, jak jsem se styděl.

Na jaká utkání se nejvíce těšíte?

U mě dost záleží na náladě, jak se vyspím. Někdy si přeji, aby utkání proběhlo v klidu a nebyly žádné komplikace. Ovšem jsou utkání, na která jedu nabuzený a těším se, jak budu řešit hodně sporných situací. Velkou roli hraje také výběr týmů, které proti sobě nastoupí. Většinou se stává, že z předpokládaného klidného utkání se od desáté minuty stane nervózní a vyhrčený zápas.

Kde mají nejlepší kantýnu, pivo a klobásu?

V této odpovědi bych nerad urazil provozovatele kantýn. Každá restaurace nebo kantýna u hřiště je svým způsobem originální. Já osobně mám rád kantýnu v Třeboradicích, na Bohemce-Březiněves, Motorletu a Tempu. I ostatní kantýny jsou dobré, ale tyhle se mi vybavily jako první. Co se týče nejlepší klobásy, pak jednoznačně v Nebušicích a Chabrech. Pivo nemohu hodnotit, protože téměř na každé utkání jedu autem. ■

INZERCE

FSG **SVOBODA STEINFELD**

AKČNÍ NABÍDKA

JAKO

LIVING SPORTS

barva a velikost 116 - 3XL
dle vašeho výběru

V případě vašeho
zájmu vám
zpracujeme
výhodnou nabídku
pro váš klub.

SADA
DRESŮ BOCA

14x dres + 14x trenýrky

6 990,-Kč

PLAYER

již od Polyesterová
soubava PLAYER

795,-Kč

Tréninkové
kalhoty
zdarma

V případě zájmu kontaktujte naše obchodní zastoupení v Praze :
Jirka Novák +420777276667 j.novak@team-jako.cz
Michal Krejca +420723609775 m.krejca@team-jako.cz
Karel Špringer +420777599599 springer.karel@quick.cz

www.jakojedenteam.cz

Aby byl gólman dobrý, musí dostat kvalitní základy už v mládí.

GÓLMANSKÉ HVĚZDY PŘEDÁVALY ZKUŠENOSTI

ŠKOLENÍ TRENÉRŮ BRANKÁŘŮ POD VEDENÍM IVO VIKTORA, PETRA KOSTELNÍKA, PETRA KOUBY, JIŘÍHO KRBEČKA A MARTINA VANIKA MĚLO ÚSPĚCH

TEXT: Lukáš Vrkoč / FOTO: Ondřej Hanuš, archiv PFS

Je v Čechách dostatečná péče o brankáře? Ne, řekli si pořadatelé školení trenérů brankářů a za účasti hvězd minulosti se rozhodli připravit seminář, který měl dát účastníkům možnost zkvalitnit přípravu mladých gólmanů. Podle ohlasů z řad školitelů i samotných posluchačů slavila zajímavá akce úspěch.

Ivo Viktor, Petr Kostelník, Petr Kouba, Jiří Krbeček a Martin Vaniak. To je sestava fotbalových brankářů minulosti, která se jen tak znovu nesejde. Před časem se tak ovšem stalo a padesátka po-

sluchačů semináře pro trenéry brankářů si lebedila, že se celodenní akce pod vedením zmíněných hvězd zúčastnila.

10 + 4 hodiny

Co všechno školení obnášelo? První část se skládala ze dvou pětihodinových fází, z nichž úvodní byla teoretická a druhá praktická v tělocvičně. Zájemce navíc čeká během dubna, až bude lepší počasí, ještě čtyřhodinová praxe přímo na trávníku. V rámci teorie přednášející mimo jiné zmínili, že je nutné dbát

na základy výchovy a zejména na to, aby si začínající brankáři neublížili. Konkrétní ukázky v rámci praxe měly vše zase ideálně dokreslit.

„Školení trenérů brankářů bylo pro mě rozhodně zajímavou akcí, a to zejména obsazením školících osob. Všechno jsou to osoby a velká jména mezi bývalými gólmany. Ať už Ivo Viktor, Petr Kouba nebo Petr Kostelník. Zároveň mohou do jednoho předat opravdu hodně zkušeností,“ rozplýval se nad obsazením semináře David Allert, sám bývalý gólman Slavie a Brna.

Zpět ke slávě?

Ideální by zkrátka bylo pokračovat v tom, co se nyní prostřednictvím Pražského fotbalového svazu započalo, i když třeba sestava příštích školitelů nebude tak věhlasná a kompletní. „V jiných zemích jsou dál, mají brankářské tréninky na úrovni,“ všiml si David Allert, že v cizině se s mladými gólmany pracuje lépe. A hlavně systematictější.

Jenže, pozor! Právě projekt školení trenérů brankářů má velký potenciál leccos změnit. Samozřejmě pokud jeho účastníci správně předají nasbíraná moudra mladým gólmanům. „Ano, může být krokem k tomu vrátit slávu české brankářské škole. Zároveň je to ovšem také vinou současné těžké ekonomické situace běh na dlouhou trať,“ dodal bývalý gólman. Snad budou jeho slova naplněna. Český fotbal rozhodně potřebuje další velká jména typu Ivo Viktora či Petra Kouby...

Petr Kouba jako jeden z hvězdných školitelů.

www.fotbalp Praha.cz

VYBAV KLUB NA SPORTFOTBAL.CZ

FOTBALOVÉ PŘÍSLUŠENSTVÍ

-40%

SC1965 velikost 5
NIKE T90 PREMIER TEAM
zápasový míč
logo FIFA APPROVED
1090,- / 654,-

-40%

SC1964 velikost 3, 5
NIKE T90 CLUB TEAM
tréninkový míč
690,- / 414,-

-40%

SC1961 velikost 4
NIKE T90 VECTOR
zápasový míč
890,- / 534,-

-40%

SC1912 velikost 5
NIKE ELITE na umělou trávu
zápasový míč
logo FIFA APPROVED
1390,- / 834,-

-40%

SC1905 velikost 5
NIKE UMT DUO na umělou trávu
zápasový míč
790,- / 474,-

-40%

58 cm x 37 cm x 30 cm
BA3249
Fotbalová taška
NIKE CLUB TEAM LARGE
1190,- / 714,-

-40%

53 cm x 34 cm x 30 cm
BA3248
Fotbalová taška
NIKE CLUB TEAM MEDIUM
990,- / 594,-

Akce platí do vyprodání zásob !!!

-48%

Nejprodávanejší
zápasový míč
SELECT BRILLANT SUPER
2690,- / 1390,-

-55%

Zápasový míč
SELECT NUMERO
velikost 4, 5
1090,- / 490,-

-35%

Top zápasový míč
ADIDAS TANGO PASADENA
logo FIFA APPROVED
1399,- / 790,-

-35%

Tréninkový míč
ADIDAS TANGO ROSARIO
logo FIFA INSPECTED
699,- / 450,-

HRÁČSKÉ KOMPLETY

-30%

KIT010
KOMPLET MASS
DRIBBLING
více barev
459,- / 320,-

-30%

KIT036
KOMPLET MASS
BETIS
více barev
560,- / 390,-

-28%

ML002
DRES MASS
MAGLIA RUBIN
více barev
330,- / 240,-

-30%

B033
TAŠKA
MASS BALI
více barev
487,- / 340,-

-24%

K001
ŠUSTÁKOVÁ BUNDA
MASS DINAMIC
více barev
359,- / 270,-

-22%

T118
TEPLÁKOVÁ SOUPRAVA
MASS TUTA SVEZIA
více barev
890,- / 690,-

FOTBALOVÉ BRANKY

PŘENOSNÉ HLINÍKOVÉ
branky splňují normy FIFA
certifikát TÜV

branka 7,32 x 2,44 m 25 990,- / 22 264,-

branka 5 x 2 m 14 999,- / 12 999,-

branka 3 x 2 m 12 990,- / 10 979,-

AKČNÍ CENA

Objednávejte na:

obchodní zástupce tel.: 777 336 663

e-mail: tomas@sportfotbal.cz

e-shop: www.sportfotbal.cz

(prodejce si vyhrazuje právo na změnu letáku nebo ukončení platnosti slev)

Kamenná prodejna:
Voroněžská 28
Praha 10 - Vršovice

Spart'an Oldřich Nejedlý byl roku 1934 s pěti góly nejlepším střelcem světového šampionátu. Zhruba o desetiletí dříve patřil k hvězdám amatérského Čechoslovanu Košfře.

ROZCESTÍ V PĚTADVACÁTÉM

KAPITOLY Z HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU

TEXT: Miloslav Jenšík / FOTO: archiv autora

Kdo se občas vrací k Poláčkovým Mužům v offsidu, tomu se nepochybně vybaví rozhovor Emany Hábásky mladšího s bratry unionistickými, dojímavě věrnými fanoušky klubu, který dlouho soupeřil s Viktorou o první pozici v žižkovském fotbalu a býval tvrdým oříškem i pro obě „S“. Pak ale přišel rok 1925 a s ním nutnost volby další cesty: s profesionály, nebo s amatéry?

Viktoriáni patřili k tučtu pražských týmů, které se tehdy vydaly mnohoslíbenou, ale neprobádanou profesionální cestou. Unionisté zůstali v amatérském táboře už z principu: klub se studentskými kořeny důsledně lpěl

na etických principech, odmítajících hru za peníze.

V souhrnu pěti mistrovských soutěží Středočeské župy v rozpětí let 1919–1923 byl Union se svými dvěma třetími, dvěma čtvrtými a jedním pátým místem po Spartě a Slavii nejúspěšnější. Rok 1924 znamenal propad až na patnácté místo, ale to byl nedohraný a vůbec po všech stránkách nevydařený ročník, v jehož průběhu se v zúčastněných klubech daleko víc než na aktuální boje o body myslelo na to, kterým směrem se dál vydat.

Že všechno směřovalo k rozhodnutím s dlouhodobými důsledky, lze doložit na dalších osudech desatera týmů, které vstoupily do tábora profe-

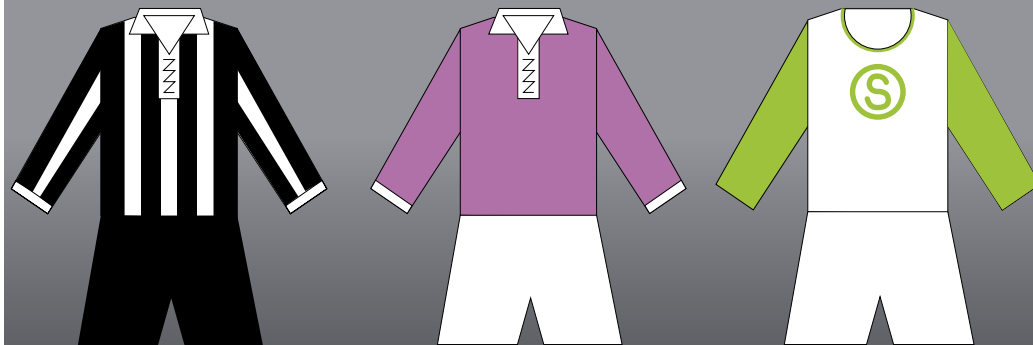
Jiný slavný kanonýr, slávista Franci Svoboda, vyrostl ve vinohradském Rapidu.

sionálů a byly zařazeny do asociční ligy. Obě „S“, tehdejší AFK Vršovice (Bohemians 1905) a Viktoria Žižkov patří k elitě dodnes. Čechie Karlín a SK Libeň se do nejvyšší soutěže vracely ještě celá desetiletí; ti druhí ji definitivně opustili až roku 1947 (o čtyři roky později klub zanikl sloučením se Spartou v ČKD Sokolovo), Karlínští v ní naposledy působili ještě v letech 1950 a 1951.

První, kdo se s I. ligou rozloučil jednou provždy, byl už roku 1927 Nuselský SK (pozdější Slavoj Praha). Spolu s ním tehdy skončil v propadlišti i Meteor VIII, ale ten se po třech letech dokázal ještě alespoň na rok vrátit. Roku 1930 se definitivně odporoučela i staroslavná Čafka. Všechny tři týmy ale i tak dlouho potom patřily ke štikám pražského fotbalového rybníku.

V amatérské extralídě

Současně s I. a II. profesionální ligou se roku 1925 poprvé hrálo i amatérské mistrovství republiky. Ze čtrnácti oblastních sdružení, žup, mělo

Dresy pražských protagonistů úvodních ročníků amatérského mistrovství republiky: zleva šampion 1925 Union Žižkov, jeho finálový soupeř Čechoslovan Košice a Sparta Košice, která se probila do finále rok poté.

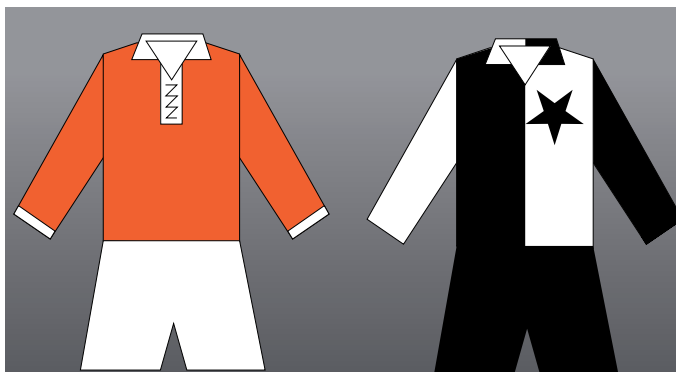
už deset řádnou mistrovskou soutěž; zamotaný postupový klíč do čtvrtfinále celostátní soutěže však Středočechům nabídl hned tři místa. Počty klubů a registrovaných hráčů vytvářely župě bezpečnou hlasovací většinu v Asociaci. Popravdě řečeno to však odpovídalo i sportovní úrovni; Praha měla i bez ligových týmů v domácím fotbalu stále jasny vrch.

Titul župního mistra vybojoval červenobílý Rapid (ještě v předcházejícím roce Meteor) Vinohrady, další postupové pozice si zajistily celky Čechoslovan Košice a Union Žižkov. Všechny tři týmy pak přes SK Pardubice, I: ČsSK Bratislavu (dnešní Slovan) a SK Prostějov postoupily do závěrečné čtyřky. Čechoslovan si v ní poradil s Moravskou Ostravou (3:1) a Union ve velké bitvě vyřadil Rapid (3:2).

Liga už vykročila do nového soutěžního modelu podzim – jaro, ale amatérské mistrovství zprvu stále kopírovalo kalendářní rok. Tak se stalo, že finále se hrálo už na sněhu. Žižkováné si v něm navlas zopakovali vítězné skóre z předšlého utkání a mohli slavit.

Velké dny Košic

Mistr sem, mistr tam, ve čtvrtfinále druhého ročníku nakoupil Union na hřišti košířské Sparty pětku! Nečekané vítězství 5:2 rázem proměnilo jeho přemohitele v nového žhavého favorita. A postoupil i Čechoslovan, který zdolal Bratislavu 3:1! Košice, v té době sedmnáctá pražská čtvrt

Slavoj Žižkov (vlevo) a Čechie Praha VIII si formální přihláškou mezi profesionály chtěli udržet postavení v pražské elitě. Bez peněz to ale nešlo...

a stále ještě čiročirá periférie, začaly snít o velkém finále.

Los rozhodl jinak, oba týmy musely zkrátit zbraně už o stupeň níže. Sparta nastřílela i sousedům z Čechoslovanu pět gólů (5:1), ale vzdor její střelecké chuti nebyl tentokrát amatérský pohár metropoli souzen. Finále znovu viděla Praha, neboť hřiště DFC bylo uznáno za neutrální půdu. Zelenobílí z Košic i tentokrát dodrželi pětigólovou normu – ale nebylo jim to nic platné, brněnské Židenice (dnešní Zbrojovka) vyhrály 6:5!

V následujících dvou ročnících už Pražané v závěrečné čtyřce chyběli. Začínaly jiné časy; v Brně, Bratislavě, Prostějově i leckde jinde se tvořily silné týmy, které si z taktických důvodů zachovávaly amatérský statut. Třeba pro Brno nebo pro Bratislavu zatím nebyla liga zdaleka tak přitažlivá jako možnost atraktivních utkání se soupe-

ři z Vídně (a pro Bratislavu i z Budapešti). Také nasazování tří pražských týmů do závěrečných bojů bylo už jen hudební minulostí.

Roku 1927 se začalo od čtvrtfinále hrát na dva zápasy. Mezi posledních osm se znovu dostala Sparta Košice, rok poté Slavoj Praha VIII (míval hřiště v Podvinném mlýně, kde jsou dnes doma spartánští ragbisté). Roku 1929 mohla mít Praha znovu své finále, ale zelenobílým utekl postup přes Kolín o jediný gól. DFC pak v Kmochově městě vyhrál 7:5, ale na Letné nečekaně podlehl 2:5. Soupeři trochu pomohli sudí.

Překvapením ročníku 1929–30 byli černobílí semifinalisté z SK Zlíchov. A zbývající tři ročníky? V letech 1931 a 1933 patřil titul pražskému DFC, v mezidobě až do finále pronikla Sparta Košice, ale ani tentokrát na Kolín neměla.

SVOBODA KONTRA NEJEDLÝ

– V amatérských kláních roku 1925 proti sobě nastupovali také dva pozdější věhlasní kanonýři ligy i národního mužstva – dvacetiletý František Svoboda z Rapidu a o čtyři roky mladší Oldřich Nejedlý z Čechoslovanu. Rok poté už Franci rozdával parádní góly za Slavii a Olda za Rakovník, do kterého to měl ze svého Žebračku o hodně blíže; roku 1931 si ale pro nejlepšího střelce II. ligy přijeli ze Sparty.

AMATÉŘI SE LVÍČKEM

– O tehdejší síle pražského fotbalu vypovídá nejen liga, ale i sestavy amatérského národního mužstva ze zápasů s Portugálci (0:0) a Poláky (1:2) z roku 1926. Z Unionu v nich najdeme centrálního Šindeláře a útočníky Císaře, Fleischmanna a Fraňka (hrával pod jménem Fráňa), z Čechoslovanu záložníka Štveráka a útočníky Tožičku a Janíka, z Rapidu útočníky Řeháka a Dolejšiho. S Jiřím Tožičkou v Košicích často hrával i jeho spoluhráč z prvního útoku hokejového národního mužstva Josef Maleček. A oba patřili k pilířům týmu!

STĚHOVAVÝ „DEFICIT“

– Řeč byla nejprve o desateru, ale dál jen o devíti týmech, řekl si možná pozorný čtenář nad předchozími odstavci. Nebylo to opominutí, jen pro tu chvíli zůstal stranou DFC, jehož zamotaná historie volá po podrobnějším osvětlení. Německý menšinový klub se přihlásil mezi profíky. Když po prvním ročníku ligy převzala její otěže místo Asociace Středočeská župa, musel soutěž opustit; českoslovenští Němci měli vlastní svaz a DFC se vrátil do jeho soutěží. Současně se dal reamaterizovat a v letech 1931 a 1933 vyhrál amatérské mistrovství republiky. Když byla roku 1934 vytvořena jednotná soutěžní pyramida, kvalifikoval se jako poslední amatérský mistr do ligy. Po dvou letech sestoupil. To už se blížil jeho konec. Klub, který složením výboru i členstva patřil spíše pražským Židům, zanikl nedlouho před vpádem nacistických okupantů.

RIVALITA V MODROBÍLÉM

– Jediným pražským klubem, který po obnovení jednotných soutěží dokázal proniknout do ligy, v níž metropoli stále zastupovali příslušníci už zmíněné zakladatelské skupiny, se roku 1942 stal SK Nusle. Pozor: neplést s Nuselským SK! Oba týmy ze stejné městské čtvrti měly dokonce stejné klubové barvy, modrou a bílou, rivalita však mezi nimi panovala stejná jako mezi Slavií a Spartou nebo třeba na Žižkově mezi Viktorií a Unionem a v Libni mezi SK a Meteorom! NSK byl doma nejprve na vrchu nad nuselskou radnicí a později na Zelené lišce, SKN na Bělce – tam, kde dnes stojí Kongresové centrum.

V národním mužstvu, které roku 1922 porazilo v Kodani Dány 3:0, byli tři hráči žižkovského Unionu.

Fotbalisté ze ZŠ Mráčkova
– vítězný tým II. ročníku DFP.

DOBOJOVÁNO, UŽ PODRUHÉ!

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ POHÁR 2012 OPANOVALA ZŠ MRÁČKOVA

TEXT: Lukáš Vřkoč / FOTO: Ondřej Hanuš

Osmáctyřicet týmů namísto loňských pětadvaceti. Téměř stoprocentní nárůst. Ano, Dětský fotbalový pohár je v kursu a láká stále více zájemců. Žáci I. a II. tříd základních škol se opět činili a předváděli v rámci kvalifikačních kol, semifinále i finálového turnaje neskutečné kousky. Však je také bedlivě sledovali scouti mj. z pražských „S“. Druhý ročník zajímavého projektu nakonec vyhrála ZŠ Mráčkova!

Rozdílů oproti prvnímu ročníku DFP pořádaného Pražským fotbalovým svazem bylo letos hned několik. A to nejen v počtu týmů zmíněných v úvodu. Pohár dostal větší náboj už jen tím, že byl třístupňový. Po kvalifikačních kolech letos následovalo před finálovým turnajem ještě semifinále, zatímco loni přišlo rovnou vyvrcholení celé akce. Žáci základních škol tak dostali mnohem více prostoru ukázat, co v nich je.

Kvalitativní nárůst

„Rád bych také zmínil enormní kvalitativní nárůst díky účasti sportovních škol. Otázkou ovšem je, zda

právě tento fakt berou jako pozitivní i školy, které se nespécializují na fotbal.“ dává řečnickou otázku Mgr. Zdeněk Srba, hlavní pořadatel celého projektu a profesionální trenér mládeže. Snad i skutečnost, že ne všechny sportovní školy postoupily do finále, dává zástupcům „obyčejných“ škol optimismus.

Právě optimismus je slovem, které vůbec hrálo klíčovou roli při organizování druhého ročníku Dětského fotbalového poháru. Z více než tří set základních škol na území Prahy chtěli pořadatelé nalákat necelou stovku, jenže to se nakonec nepoved-

lo. „Přiznám se, měli jsme velké oči. Ale i počet osmačtyřiceti týmů a téměř stoprocentní nárůst oproti loňsku mi přijde dobrý. Do budoucna bychom počet účastníků chtěli znovu navýšit“ plánuje Srba.

Během jednotlivých turnajů bylo možné sledovat desítky ohromných talentů, na něž se chodili pravidelně dívat zástupci a scouti Slavie, Sparty nebo Motorletu a Hájů. „Lidé z menších klubů si bohužel čas nenašli a promarnili tak skvělou možnost získat do svých přípravků nadějně hráče,“ zmiňuje profesionální trenér mládeže PFS smutný fakt.

Finálové zápasy žáků I. a II. tříd
ZŠ měly kvalitu!

10% dívek

Samotný finálový turnaj už dopředu sliboval ohromnou kvalitu. A to nejen díky mladým spartanům, ale třeba i zásluhou ZŠ Mráčkova, kde jsou fotbalisté z Tempa a je vidět, že se dá s mladými fotbalisty pracovat i na nižší úrovni s horšími podmínkami. „Také jsme zaznamenali vyšší počet hrajících děvčat oproti minulému roku. Z celkového počtu čtyř set účastníků jich byla skoro desetina. Ty nejlépeší už ale aktivně hrají fotbal,“ nabíží Zdeněk Srba zajímavou statistiku.

Velevšpěšný druhý ročník je tedy po vítězství ZŠ Mráčkova minulostí a opět se na něm kromě zástupců Pražského fotbalového svazu podíleli i Mgr. Ivana Černožorská z Asociace školních sportovních klubů (AŠSK) a spolupracovníci v rolích rozhodčích Karel Kopsa s Jiřím Janečkem. Rozhodně nic nebrání v uspořádání dalšího pokračování. Třeba zase o něco bohatšího na týmy...

VÝSLEDKY FINÁLOVÉHO TURNAJE

FINÁLE:

ZŠ Mráčkova – ZŠ Dubeč 2:0

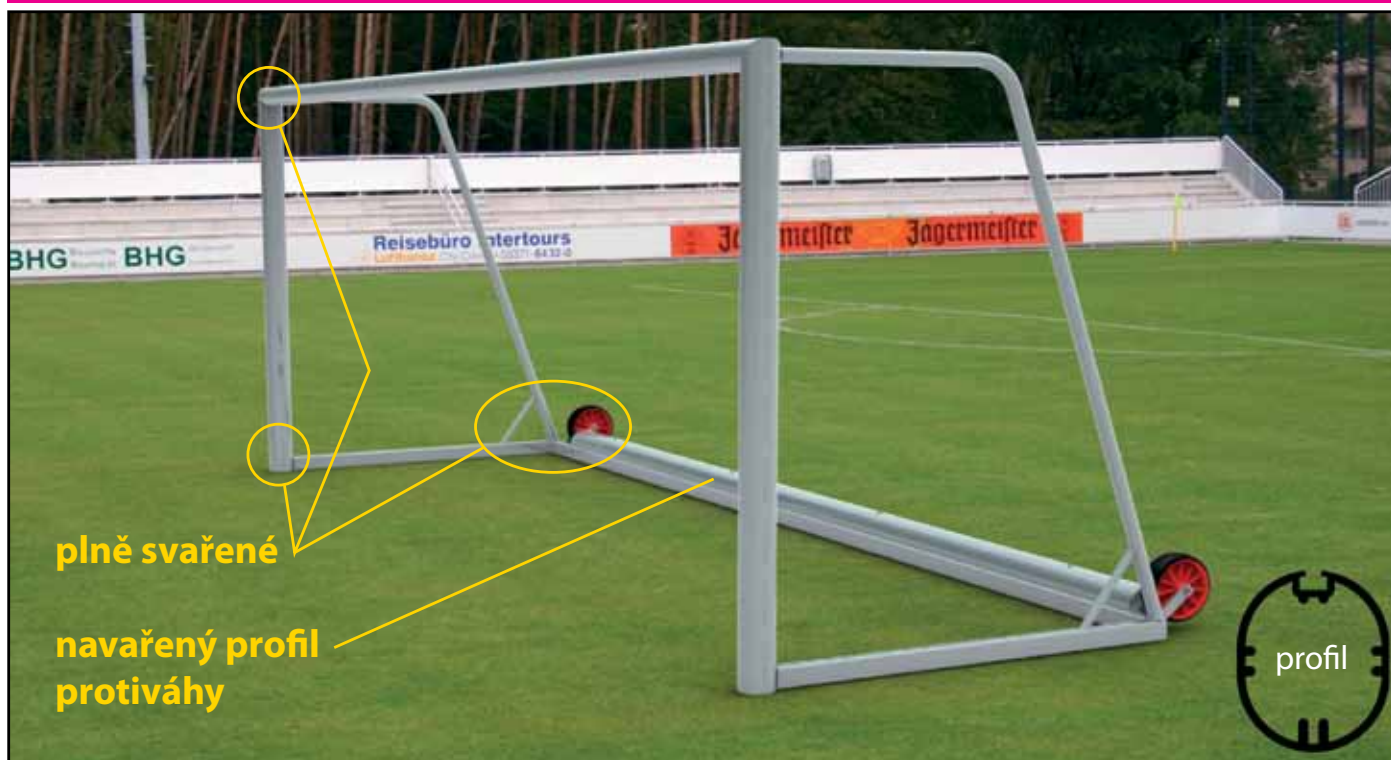
O 3. MÍSTO:

ZŠ T.G.M. Modřany – ZŠ Hanspaulka 2:1

Devíticelenného turnaje se účastnily též týmy: ZŠ Na Mariánci, ZŠ Květnového vítězství, ZŠ Sázavská, ZŠ Weberova, ZŠ Eden.

BRANKY PRO VÍTĚZE!

SPORTGERÄTE
GMBH **2000**

Firma **EUROGREEN CZ s.r.o.**

jako výhradní dovozce sportovního vybavení od výrobce Sportgeräte GMBH vám nabízí širokou paletu fotbalových branek a dalšího vybavení pro váš stadion.

Všechny nabízené výrobky mají platnou certifikaci od certifikačních autorit, jsou zcela bezpečné dle harmonizovaných bezpečnostních norem (branky např. dle EN 748) a jsou vyrobeny v souladu s předpisy FIFA a jednotlivých národních svazů. Výrobce i dovozce plně ručí za jejich funkčnost i bezpečnost a na své výrobky dává záruku až 6 let.

SAFETY - MLÁDEŽNICKÁ BRANKY

SAFETY - VOLNĚ STOJÍCÍ PLNĚ SVAŘENÉ BRANKY A PŘESTO BEZPEČNÉ!

- bezpečná branka podle DIN-EN 748, GS -zkouška, dle předpisů FIFA
- rám branky z oválného profilu 120 x 100 mm
- velmi tuhá konstrukce dána dostatečnou výztuhou použitých profilů
- zemní rám ze speciálního profilu 75 x 50 mm
- s navařenými transportními kolečky a profilem protiváhy
- zákazník si profil protiváhy sám naplní suchým pískem

SAFETY (č. výr.: 0200)

- mládežnické branky 5 x 2 m, volně stojící, plně svařené, spodní hloubka sítě 1,50 m

Při výběru sportovního mobiliáře se přesvědčte, že nabízený výrobek plně odpovídá harmonizovaným normám EN.

SAFETY - BRANKY STOJÍ VŽDY BEZPEČNĚ

- zaručují podle DIN-EN 748 požadovanou bezpečnost a to bez nutnosti kotvení!
- profil protiváhy se jednoduše u zákazníka naplní suchým práným pískem - a hotovo
- branku lze za pomoci navařených koleček lehce přemísťovat

INFORMACE O DALŠÍCH VARIANTÁCH BRANEK ZÍSKÁTE U NAŠEHO ZÁKAZNICKÉHO SERVISU
KONTAKTY NA **WWW.EUROGREEN.CZ** A NEBO SI VYŽÁDEJTE KATALOGY NA **INFO@EUROGREEN.CZ**

Mistr republiky v časovce
– Jiří Hudeček

LIBUŠ DALA CYKLISTICE MISTRA

ROZHOVOR S JIŘÍM HUDEČKEM, KTERÝ HRÁL FOTBAL ZA LIBUŠ, ALE PŘEŠEL K CYKLISTICE. DNES JE Z NĚJ MISTR REPUBLIKY

TEXT: Radim Trusina / FOTO: archiv J. Hudečka

Možná teď mohl bojovat s fotbalisty Libuše o první místo v přeboru, jenže JIŘÍ HUDEČEK s fotbalem ve 14 letech seknul a přešel ke kolům. Tohle rozhodnutí se mu vyplatilo: dnes je z něj cyklista-profesionál a mistr České republiky v časovce. „Nebyl jsem tak dobrý, abych se živil fotbalem, Libuš ale pořád sleduju,“ usmívá se 25letý sportovec.

Jak se člověk dostane od fotbalu k titulu nejlepšího časovkáře České republiky?

Vyrůstal jsem na Libuši, kde kromě fotbalu nebylo moc jiného sportovního využití. Původně jsem začal s bikrose, ale dráhy byly jen v Řepích a Bohnicích, kam jsem nebyl schopen dojíždět na tréninky, tak jsem toho nechal. Fotbal jsem hrál až do střední školy, pak už bylo méně času a já se zároveň začal věnovat kolu. Musel jsem si vybrat jeden sport, nějak plynule jsem přešel k cyklistice.

Co pro ni převážilo?

Táta je hrozný fanda cyklistiky, pochází z Let u Prahy, kde je silná cyklistická skupina. On mě od fotbalu k cyklistice postupně posouval. I já se pro ni rozhodl, jsem totiž spíš individualita, nerad soutěžím v týmových sportech, i když vím, že obzvláště silniční cyklistika dnes týmový sport je. Byla tady prostě větší šance, že bych se mohl individuálně prosadit, to je mi bližší. Navíc pro mě ve fotbale asi nebyla taková perspektiva. Upřímně si myslím, že jsem zase nebyl tak talentovaný, abych ve fotbale něčeho dosáhl.

Tipněte si, kde byste dnes byl, kdybyste u fotbalu zůstal?

To je hodně těžké, když před sebou nevidíte nějakou cestu, že byste se mohl fotbalem živit, pšle jde trochu stranou, uvažuje. Asi bych skončil někde v I. B třídě, chodil bych si tam zahrát jednou týdně, pak bych si dal pívko a byl bych spokojený. Já nebyl moc rychlý, proto mě ze zálohy stáhli do obrany. Když se pak lámal zápas a všichni byli unavení, já si jel pořád svoje tempo. V cyklistice jsem tedy viděl větší potenciál, abych se prosadil. Od začátku se mi v ní dařilo, viděl jsem tam možnost růstu, proto u mě vyhrála.

Ale nebyl jste hned od začátku silniční, že?

Původně jsem se vrátil k bikrosu, rozvíjely se tady nové freeridové disciplíny jako sjezd nebo fourcross. To se mi hrozně líbilo, stal jsem se amatérským mistrem republiky ve sjezdu, ale bohužel jsem v tom neviděl další perspektivu. Měl jsem šanci přejít k profíkům, ale u nás nejsou pro sjezd podmínky, nemáme tratě ani vybavení jako ve světě. Začal jsem kombinovat sjezdy se závody na silnici pro veřejnost, pár se mi jich podařilo vyhrát a dostal jsem nabídku, abych šel do týmu bývalého vynikajícího závodníka Radima Kořínka. Zdálo se mi to zajímavější, než abych se plácal ve světáku někde kolem 60. místa ze sjezdu. Bylo to poloprofesionální angažmá a postupně jsem přešel plně na silnici.

Je v cyklistice důležitá míra talentu, nebo prostě jezdíte tak, jak natrénujete?

Talent je důležitý, ale nejvíc záleží na práci, vytrvalosti a vůli. Psychikou se toho dá ovlivnit strašně moc. Silniční cyklistika je z hlediska fyzického vý-

konu jeden z nejnáročnějších vytrvalostních sportů.

Vyhrál jste mistrovství republiky v časovce, porazil jste i známého Zdeňka Štybara. Můžete se jednou v popularitě dostat na jeho úroveň? Stát se novým Štybarem či Kreuzigerem?

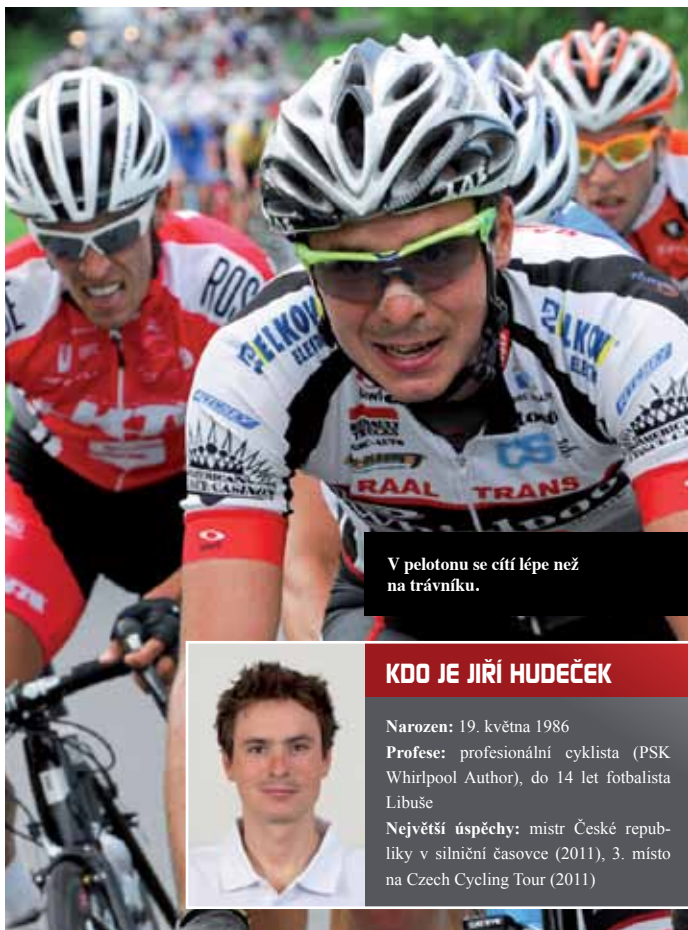
Já jsem jiný závodník, než je Roman Kreuziger. On je super talent na dlouhé etapové závody, já jsem spíš časovkář. Sedí mi podávat vysoký tempařský výkon třeba hodinu. I s tím souvisí, proč jsem porazil Zdeňka Štybara: on je výborný cyklokrosař, dynamický, dokáže nastoupit, ale časovky jsou o něčem jiném.

A co ta popularita? Může skrz úspěch v časovkách přijít?

Časovky jsou dnes rozhodující faktor na každém velkém etapovém závodě. Časovkou můžete ztratit nebo vyhrát. Cyklistika je dnes v kopcích hodně vyrovnaná, už to není jako za Armstronga, že se zvedl ze sedla a ujel všem o dvě minuty. To teď neplatí. Ale v časovce můžete najet na soupeře slušný náskok, pokud na to máte. Záleží také na týmu, jaké v něm máte postavení. Třeba Franta Raboň má vynikající časovku a ve svém týmu je domestik, pomáhá lídrům, což je strašně důležitá práce, ale laická veřejnost nedokáže docenit, kolik práce odvedete. Na konci pak za vás zvedne ruce někdo jiný. (usmívá se) Sám na silnici nemá-

INZERCE

FSG **SVOBODA
STEINFELD**

V pelotonu se cítí lépe než na trávníku.

KDO JE JIŘÍ HUDEČEK

Narozen: 19. května 1986
Profese: profesionální cyklista (PSK Whirlpool Author), do 14 let fotbalista Libuše
Největší úspěchy: mistr České republiky v silniční časovce (2011), 3. místo na Czech Cycling Tour (2011)

te šanci vyhrát žádný závod, mimo té časovky.

Dá se v něm fotbal s cyklistikou srovnávat?

To jsou úplně odlišné sporty, fotbal je taková zábava, kde vám může hodně pomoci vaše technická dovednost. Kolo, to je strašně tvrdá dřina. Neříkám, že je fotbal lehký, ale za vaše schopnosti s míčem se můžete schovat, nebo za mančaft, když nemáte den. Někdo vás může zastoupit. Ale na kole? Tam chytíte v kopci 40 minut ztrátu, ani nevíte jak. V cyklistice ten výkon musí být. Pokud jste lídr, v zá-

vodě na vás šlape deset lidí, vidíte, jak trpí, a vy odpadnete v kopci, ten pocit je hrozný. Z pohledu fyzické náročnosti je to neporovnatelné. Lidi říkají, že fotbalisté oproti jiným sportům vůbec netrénují, ale proč by to dělali? Jejich výkon trvá devadesát minut, mezitím je patnáct minut přestávka. Na co by

trénovali takovou vytrvalost jako my? Udělají dva sprinty, vydýchají se a jedou dál. Je to víc dynamická záležitost.

Takže fotbal mezi cyklisty hájíte? Sportovci z individuálních sportů se fotbalistům často posmívají.

Jasně, fotbal mám rád, je to krásná a zajímavá hra. Když chcete být nejlepší, taky je to tvrdá dřina. Podívejte se na Pavla Nedvěda. Jestli se chce fotbalista někam dostat, je to jen na něm, co je ochotný tomu obětovat. Když se chcete prosadit v cyklistice, bude vás to strašně bolet. Ale ať někdo něco šidí v tréninku na fotbale nebo na kole, pořád šidí jen sám sebe.

Jak vůbec trénujete vy?

Nejvíce v zimě, snažím se jezdit na Mallorce nebo Kanárské ostrovy. Trénink je od čtyř do osmi hodin denně. Na kole je to od 120 do 240 kilometrů, podle toho, jestli jde o rovinu nebo kopce. Ročně najezdím kolem 33 tisíc kilometrů, třetina z toho jsou závody.

Ve fotbale si můžete užít hezkou kombinaci, kličku, dlouhý pas. Užíváte si něco podobného i na kole?

Nejlepší pocit je vždycky ten vítězný, takže když protnete pásku na prvním místě, jsou to srovnatelné pocity s tím, když rozhodnete gólem zápas. Musí být krásné, když na vás na fotbale kouká celý stadion, ale i my máme kolem trati spoustu diváků, tisíce lidí. Tleskají jen za to, že vyjedeme nějaký kopec. I v dlouhé etapě máte čas se porozhlédnout kolem sebe, závodí se první hodinu, pak se dvě až tři hodiny jede v klidu, pobavíte se s ostatními a do tuhé jde zase v závěru.

To při vaší oblíbené časovce asi moc nejde, kochat se krajinou...

Jsou to výkony do hodiny, spíš tak

30 až 40 minut, nemáte čas vnímat nic jiného než silnici, musíte se maximálně soustředit. Důležitý je výběr trati, dívat se, kde to klouže, vyhýbat se kamínkům, aby nepřišel defekt, soustředit se, abyste jel ideální stopou, jinak můžete nabrat třeba 300 až 400 metrů, což dělá klidně dvacet vteřin.

Jaký cyklistický cíl máte před sebou? Je to účast na Tour de France?

Je to krásný závod, ale zas tak moc po něm netoužím. Já bych si spíš chtěl zkusit Giro d'Italia nebo Vuelta. Pokud budu mít dobrou sezonu, je šance, že bych mohl dostat kontrakt ve velkém týmu, ale procat se mezi ty nejlepší je hodně obtížné. Je to trochu uzavřený svět, točí se tam ti samí lidé. Když někdo skončí, na jeho místo se tlačí dvacet dalších. Pak je to i o kontaktech.

Udržujete si i nějaké kontakty ve fotbale? Sledujete pořád „svou“ Libuši?

Když mám noviny, vždycky se podívám, jak se jí daří. Jeden čas jsem se snažil zjistit, jestli tam ještě hraje někdo z bývalých spoluhráčů, ale nenašel jsem soupisku. A podívám se na fotbal, to nestáhám. Jsem často v zahraničí. Od března do září jsem pořád pryč. Občas zajdu na Slavii, které fandím, taky mi to někdy vyjde na fotbal v Le-tech, tam je sranda. V televizi se pak dívám na Barcelonu nebo Juventus, tyhle kluby mám rád.

A zahrajete si ještě někdy sám?

Hraju už jen v rámci zimní přípravy v hale s kamarády. Pořád mě to baví, navíc na malém hřišti je to dobrá intenzita, velké hřiště už je o jiné fyzice, je to jiný pohyb, to bych si musel zvykat.

Mezi cyklisty jste obdivoval Jana Ulricha. Kdo byl váš vzor mezi fotbalisty?

Jednou jsem k narozeninám dostal dres italské reprezentace s trojkou na zádech, patřil Maldinimu. Přes ten dres jsem si k němu vytvořil vztah, měl jsem ho hodně rád, stejně tak několik hráčů z Holandska, kteří dřív váleli v Barceloně.

INZERCE

ERA pomáhá fotbalovým klubům

Vážení a milí čtenáři, dovolujeme si Vám představit služby Era Poštovní spořitelny, které dokážou pomoci zprehlednit a zjednodušit finanční situaci nejen fotbalových klubů, ale i dalších organizací podobného typu. Jedná se především o Era Účet pro neziskový sektor, do kterého kluby spadají. Tento účet je výjimečný především tím, že se po celou dobu existence neplatí za jeho vedení. Díky dostupnosti poboček České pošty je zároveň bezkonkurenčně nejdostupnějším účtem na trhu tzn., že běžné transakce (vklady, výběry, příkazy) je možno realizovat právě na České poště, ale i na Finančních centrech Poštovní spořitelny. Samozřejmě je k účtu možnost zdarma zřídit a vést elektronické bankovníctví, které umožňuje ovládání tohoto účtu 24 hodin denně 7 dní v týdnu pomocí internetu. Novinkou je také aplikace Smartbanking fungující na vybraných telefonech. V případě zájmu o bližší informace kontaktujte níže uvedeného pracovníka, se kterým je možnost domluvit osobní schůzku v sídle Vašeho fotbalového klubu, nebo na jiném domluveném místě.

Přejeme mnoho sportovních úspěchů
 Vaše Era

Lukáš Kvasnička
 obchodní manažer PS
 +420 724 635 894
 lukvasnicka@csob.cz
 www.erasvet.cz

WWW.ERASVET.CZ | 800 210 210

POŠTOVNÍ SPOŘITELNA JE SOUČÁSTÍ ČESKOSLOVENSKÉ OBCHODNÍ BANKY, A.S.

Pražská Slavia má mezi zastupiteli několik příznivců.

POLITICI A FOTBAL II.

ZÁSTUPCI MĚSTSKÝCH ČÁSTÍ ODPOVÍDALI NA DOTAZNÍK PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SPECIÁLU O PODPOŘE SPORTU

PŘIPRAVIL: Lukáš Víkoč / FOTO: Ondřej Hanuš a archiv

Starostové, starostky, místostarostové nebo pověření zástupci první poloviny pražských městských částí dostali pět otázek týkajících se podpory sportu a zejména fotbalu. Přečtěte si, kdo se může těšit přízni a podpoře úřadů nebo komu politici fandí.

1. Co jste udělali pro sport a fotbal v roce 2011?

2. Co uděláte pro sport a fotbal v roce 2012?

3. Máte přehled o fotbalových klubech ve vaší MČ?

4. Chodíte ve vaší MČ na fotbal?

5. Spolupracujete s konkrétními kluby, popřípadě jak? Kterému fandíte?

www.fotbalpraha.cz

BC. FRANTIŠEK ADÁMEK starosta MČ Praha 12

1. V roce 2011 jsme jako každý rok rozdělovali peníze na mnoho sportovních projektů. Jednalo se o granty, které byly v celkové výši 400 tisíc korun. Vzhledem k tomu, že se nám o dotaci přihlásilo na 55 různých oddílů či zájmových skupin, tak je jasné, že jsme nemohli vyhovět všem. Přesto jsme alespoň nějakou částkou přispěli. Kro-

mě fotbalu, o němž přistě především, musíme podporovat i jiné sporty, které se v naší městské části Praha 12 provozují. Podpora šla baseballistům, vodákům, do jezdeckví, ale také českým házenkářkám, které v loňském roce postoupily do nejvyšší ligy a navíc jim v tu dobu žhář podpálil šatny a klubovnu v Modřanské rokli. Z fotbalistů dostali naši podporu žáci z Točné, kterým jsme přispěli na soustředění.

2. Pro letošní rok jsme opět vyhlásili výběrové řízení na podporu projektů v oblasti sportu a volného času dětí a mládeže. Termín přihlášek již uplynul a nyní Rada městské části Praha 12 schválila komisi, která se podanými projekty prokouše a vybere ty nejzajímavější a nejpotřebnější. Zastupitelstvo potom rozhodne, které z nich dostane příspěvek, jež jsme letos navýšili o 50 procent na 600 tisíc korun. Víím, že to nejsou závratné peníze, ale z vlastní zkušenosti sportovního „bafuňáře“ víím, že každá koruna se počítá. Dnes možná ještě více než kdy jindy předtím.

3. Přehled o fotbalových klubech v naší městské části samozřejmě

mám. Fotbalisty máme v Modřanech, tam kope SK Modřany. Klub má starší a mladší fotbalovou přípravku pro děti přibližně od osmi let a dva mužské týmy A a B. A tým hraje I. B třídu skupiny A. Dále to je TJ Točná, kde hrají muži II. třídu skupiny C, je tam také fotbalová příprava pro děti od šesti do deseti let a také stará garda nad 35 let. Fotbal máme rovněž v Cholupicích. Tam kopou muži Sokola Cholupice I. A třídu, skupinu B. Na pomezí Prahy 4 a Prahy 12 máme také FC Tempo Praha a PSC Libuň.

4. a 5. Přiznám se, že jsem velký sportovní fanda, který pravidelně navštěvuje všechna domácí sportovní utkání mého klubu. Není to ale fotbal, nýbrž hokejový klub pražské Slavie. V mládí jsem totiž za tento klub aktivně hokej hrál. Fotbal jsem dělal taky. Tenkrát to už tak bylo, že v létě jsme kopali a v zimě honili puk po ledě. Hokej mi šel lépe a i jako divák mě více baví. Na dobrý fotbal se ale vždy podívám rád. Často zajdu i do Edenu na utkání sešíváných.

PETR ZEMAN zástupce starosty MČ Praha 13

1. Sportovní činnost a tedy i fotbal podporujeme formou grantů na volnočasové aktivity a příležitostně přispíváme na ceny v turnajích, především u mládeže. Praha 13 také v posledních letech financovala komplexní rekonstrukci sportovních areálů u několika

místních základních škol, kde byly vybudovány moderní atletické dráhy a fotbalová hřiště s umělým trávnickem.

2. Stejně jako v předchozích letech jsme vyhlásili grantové řízení a sportovní oddíly i fotbalové kluby podporujeme. V únoru na svém jednání Rada MČ Praha 13 souhlasila s poskytnutím finančního příspěvku Povltavské fotbalové akademii na uspořádání fotbalových turnajů na hřišti Základní školy Klausova na Velké Ohradě.

3. Přehled máme a úzce s nimi spolupracujeme.

4. Pokud mi to čas dovolí, tak rád. Kromě toho v létě každoročně osobně pořádám nohejbalový turnaj na Lužních pro obyvatele sídliště.

5. Spolupracujeme s TJ Sokol Stodůlky a SK Motorlet. Jejich turnaje jsou často pořádány pod záštitou představitelů Prahy 13. Fandím samozřejmě našim stodůleckým fotbalistům, jinak jsem srdcem Spartán a příznivec Tomáše Řepky, protože mám rád osobnosti.

BC. RADEK VONDRA starosta MČ Praha 14

1. MČ Praha 14 podporuje volnočasové aktivity na městské části převážně formou grantů. V roce 2011 bylo rozděleno celkem více než 650 tisíc korun. Z toho více než 50 % na sport a tělový-

chovu. Konkrétně MČ Praha 14 podpořila soustředění žáků oddílu TJ Kyje a přispěla na nákup speciálních přenosných branek. Každoročně se pod záštitou starosty také pořádá tradiční turnaj v malé kopané.

2. V letošním roce již byly vysáány granty. Přihlášky mohly oddíly podat do 12. března. Čekali jsme, kolik projektů obdržíme a které z nich se MČ Praha 14 rozhodne podpořit formou grantu.

3. Řekl bych, že ano.

4. Velmi málo, a to většinou pouze jako divák.

5. Nefandím žádnému fotbalovému klubu.

ING. PAVEL KLEGA starosta MČ Praha 15

1. MČ Praha 15 podporuje grantovým systémem sportovní a volnočasové aktivity každým rokem, navíc jsme v roce 2011 zrekonstruovali hřiště s umělou trávou poslední generace v areálu SK Horní Měcholupy, předtím jsme spolufinancovali rozvoj areálu SK Hostivař.

2. I v letošním roce budeme pokračovat ve finanční podpoře provozu sportovních organizací na území MČ Praha 15.

3. a 4. Co se týče mého povědomí o fotbalových klubech v naší MČ, tak jako milovník tohoto krásného sportu, „naše“ kluby samozřejmě znám a velmi rád navštěvuji jejich utkání.

5. S našimi kluby spolupracuji a také právě zejména SK Horní Měcholupy a SK Hostivař fandím.

MGR. KAREL HANZLÍK starosta MČ Praha 16

1. Každoročně (od roku 2005) MČ vypisuje grantové řízení pro oblast volnočasových aktivit, sportu a kultury pro subjekty pracující na území MČ Praha 16. Již pravidelně v rámci vyhodnocení žádostí dostává přidělen

finanční grant i místní sportovní subjekt SC Radotín, který sdružuje i oddíl kopané. Finanční podpora jde většinou do mládežnických fotbalových družstev. Vedle uvedeného grantového řízení od roku 2010 na území MČ Praha 16 funguje úplně nová víceúčelová sportovní hala, jejímž investorem byla radotínská radnice. Zařízení dává daleko větší možnosti všem místním oddílům, především v podzimních a zimních měsících.

2. I v letošním roce budou přidělovány prostředky v rámci grantového řízení pro oblast volnočasových aktivit, sportu a kultury pro subjekty pracující na území MČ Praha 16. Uzávěrka přihlášek byla 29. února 2012. Zvolená vyhodnocovací komise a následně Rada MČ Praha 16 bude podporovat především projekty, které budou směřovat na zajištění činnosti subjektů, které mají ve svém vlastnictví majetek a dále se věnují systematické práci s mládeží. Tato kritéria splňuje i SC Radotín (spravuje majetek MČ). Pro zajímavost bylo oddílů v letech 2010 a 2011 vedle desítek částek na podporu činnosti mládežnických oddílů v kopané a atletice smluvně darována částka dvakrát 300 tisíc Kč na realizaci a přeměnu bývalého škvárového atletického oválu na moderní s umělým povrchem.

3. Ano, mám. V loňském ročníku Pražského přeboru SC Radotín zvítězil a měl právo postoupit do divize, kterého se především z finančních důvodů zřekl. V letošním roce má oddíl opačné starosti, jelikož uzavírá přeborovou tabulku.

4. Z časových důvodů minimálně.

5. Radotínská radnice se snaží podporovat všechny místní sportovní kluby, jejichž výskyt je v městské části velice pestrý a bohatý (oddíly kopané, basketbalu, volejbalu, tenisu, badmintonu, lakrosu, nohejbalu, softbalu, atletiky, kuželek, turistický a vodácký oddíl atd.). Podle výše uvedené filozofie, že podporujeme hlavně ty, kteří pracují s mládeží (podpora preventivního charakteru, která se projevuje minimální trestnou činností na území městské části), se rovněž snažíme

podporovat sportovní subjekty a sportovce, kteří reprezentují dobré jméno Radotína. Mezi nimi mohou především vyjmenovat několikanásobné mistry republiky v lakrosu a badmintonu ze Sokola Radotín, mistry republiky (2006) a několikanásobné medailisty i z evropských akcí v softbalu mužů z SK Radotín a mezi individualitami nadějnou osmnáctiletou reprezentantku ČR v triatlonu Lindu Vítovou či olympijskou nadějí Markétu Slukovou, která se s kolegyní připravuje na beachvolejbalový londýnský turnaj žen. Já osobně fandím všem radotínským sportovním oddílům, jelikož v naší městské části dělají výbornou práci tým, že nabízejí alternativu pro využití volného času, sdružují místní občany a celá řada pracuje, jak jsem již výše uvedl, systematicky s mládeží.

BC. JITKA SYNKOVÁ starostka MČ Praha 17

1. V roce 2010 získala Městská část Praha 17 do svého vlastnictví zpět sokolovnu a přilehlé pozemky včetně škvárového fotbalového hřiště, a tak mohlo být vloni přistoupeno k rozsáhlé rekonstrukci hřiště, jeho zatravnění a oplocení. TJ Sokol Řepy se podařilo získat částečnou dotaci na tuto akci z ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Městská část Praha 17 se na rekonstrukci také finančně podílela. Pro řepské fotbalisty je to velká událost, protože doposud trénovali na menších fotbalových hřištích při ZŠ genpor. Fr. Peřiny a ZŠ Jana Wericha anebo „na trávě“ mimo naši městskou část, třeba na hřišti SK Uhelných Skladů v Praze 5 a ve Zličíně. Hřiště bude slavnostně otevřeno 23. června. V minulém roce jsme se pustili do rekonstrukce budovy řepské sokolovny, kde nás ještě čeká hodně práce. Musím také zmínit, že naše městská část zrekonstruovala v minulém roce další tzv. víceúčelová hřiště, kde mohou děti hrát nejen fotbal, ale i další míčové hry. Například jen ve Španielově ulici jsou čtyři taková nová hřiště. Děti a mládež v Řepích tak mohou sportovat téměř doslova pod okny domů, kde bydlí. Podpořili jsme i výstavbu nového sportoviště na zahradě MŠ Bendovala. Vloni se v Řepích konalo mnoho zajímavých sportovních akcí, které MČ Praha 17 zaštitila a finančně podpořila. Velmi úspěšní jsou řepští bikrosáři z Bikrosclubu Řepy, za všechny bych jmenovala úspěšného závodníka Lukáše Tammeho. Naši bikrosáři mají jednu z nejvyšších drah v republice. Například 26. června 2011 proběhl v Řepích 3. závod Mistrovství ČR a 3. závod Českomoravského poháru „challenge“. Český reprezentant v triatlonu Tomáš Slavata vloni založil v Řepích novou tradici: Dětskou atletickou ligu, která bude pokračovat i letos. Na pláních za bikrosovým areálem se konal vloni na jaře i na podzim Pražský cyklokros za účasti předních českých cyklokrosářů.

2. Jak již jsem zmínila, velkou událostí v tomto roce bude slavnostní otevření zatravněného fotbalového hřiště. Letos ještě budou pokračovat další práce – rekonstrukce zázemí pro fotbalisty. Na fotbalovém hřišti při ZŠ Jana Wericha se pravidelně koná žákovský fotbalový turnaj přípravek ročník 2002 - O pohár Prahy 17, letos 1. května bude upřesněn již 4. ročník. Zúčastňují se ho například i ligové týmy Sparty Praha a Bohemians. Cyklokrosaři u nás opět uspořádají divácky úspěšný Pražský cyklokros. Těšíme se, že snad u nás letos bude opět startovat „Král cyklistiky“ Jaroslav Kulhavý. Pravidelně spolupřidáme turnaje v nohejbale a volejbale „O pohár starostky MČ Praha 17“. Co máme letos již za sebou? V sobotu 4. února se v Řepích konalo Mistrovství republiky v benčpresu, to je také již tradiční akce. A co máme v plánu? Výstavbu multifunkční sportovní haly při ulici Na Chobotě, v současné době připravujeme mimořádné jednání zastupitelstva, kde budeme projednávat podrobnosti.

3. – 5. Přiznám se, že už nejsem aktivní fotbalová fankynka, ale je docela možné, že se jí po otevření nového fotbalového hřiště u nás v Řepích opět stanu. Vzpomínám, že když byl můj syn malý, tak jsme fandili fotbalovému mužstvu Blšany a na jejich domácích zápasech jsme tenkrát nemohli chybět. Když jsme se přestěhovali do Prahy (před 18 lety), tak jsme začali fandit Spartě Praha. V Řepích se samozřejmě pravidelně zúčastňují fotbalových turnajů a dalších sportovních akcí, které jako městská část zajišťujeme a finančně podporujeme. Těší mě, že se jich zúčastňuje čím dál více sportovců, ať již dětí nebo dospělých. Ale snad největší radost mám z toho, že u nás v Řepích jsou volně přístupná hřiště, kde si mohou zaspotovat děti s rodiči, opravdu „na každém rohu“.

ING. VLADIMÍR OLMR zástupce starosty MČ Praha 19

1. Městská část Praha 19 Kbely dlouhodobě podporuje rozvoj kbelského sportu a sportovních oddílů. Co se fotbalu týče, v minulém roce oslavil

kbelský fotbal 90 let od svého vzniku. K tomuto výročí uspořádal oddíl A.F.K. Spartak Kbely za podpory městské části sportovní odpoledne, jehož hlavní atrakcí bylo utkání staré gardy s týmem hvězd. Reportáž z této akce odvysílala i ČT v rámci pořadu Sport v regionech. Podrobné informace naleznete na <http://www.kbelyfotbal.wz.cz/news.php>. Dále se městská část každoročně podílí organizačně a sponzorský na významném běžeckém závodu pořádaném sportovní vysokou školou Palestra – Kbelská desítka a na mnoha dalších sportovních akcích pro dospělé i děti. V letošním roce se Kbelská desítka stala součástí seriálu Mizuno Running Cup 2012.

2. Jako každý rok budeme finančně podporovat především mládežnická družstva jednotlivých sportovních oddílů (fotbal, pozemní hokej, basketbal, volejbal, cyklistiku a další). Mimo jiné se v červnu tohoto roku uskuteční 1. ročník závodu horských kol v letňanském lesoparku „Letňansko-kbelský pahorek“, na kterém se bude naše městská část opět organizačně i sponzorský podílet. Sportovní oddíly mají také možnost bezplatně využívat naše lokální sdělovací prostředky k informování o své činnosti a náboru nových členů a využívat sál Lidového domu pro pořádání svých kulturních akcí (ples fotbalistů apod.).

3. Kromě oddílů A.F.K. Spartak Kbely, jehož dva týmy dospělých hrají v I. A třídě skupiny A a II. třídě skupiny B, působí ve Kbelích ještě několik týmů Hanspaulské ligy.

4. Pokud to čas dovolí, tak ano.

5. Snažíme se kbelské sportovní kluby (nejen fotbalové) v rámci možností našeho rozpočtu maximálně podporovat. Již mnoho let také spolupracujeme na rozvoji sportovního areálu Spartaku Kbely. Zde bych rád ocenil zásluhy nestora kbelského fotbalu pana Václava Sajřta, se kterým jsme se bohužel nedávno naposledy rozloučili v jeho nedožitých 54 letech. Právě on měl velkou zásluhu na tom, že se dnes fotbal a pozemní hokej hraje ve Kbelích v důstojném prostředí. Čest jeho památce. Naším dlouhodo-

bým cílem je pak vybudování skromné sportovní haly, která by kbelským sportovcům umožnila ještě více rozvíjet sportovní a tréninkovou činnost. Pokud jde o mě, pochopitelně fandím A.F.K. Spartak Kbely, kde jsem i členem místního fanklubu. Hanspaulku sleduji spíš příležitostně, ale i zde držím palce Kbelákům. Mimo Kbely jsem slávisťou.

RNDR. PAVEL ROUŠAR starosta MČ Praha 21

1. MČ Praha 21 pravidelně podporuje sportovní aktivity v městské

části prostřednictvím grantového programu. Z pravidelných akcí vzpomenu např. Újezdský duaton v rámci sportovní akce Tři pro zdraví nebo Běh za újezdskou sovou na tratích v krásném prostředí Klánovického lesa pro různé věkové kategorie dětí, mužů i žen. V roce 2011 oslavil desáté výročí založení klub újezdského taekwonda Kansim Dojang, který pravidelně sbírá ocenění na domácích i zahraničních soutěžích. Historicky má fotbal v Újezdě nad Lesy dlouhou tradici a městská část rozvoj fotbalu podporuje. V roce 2011 MČ spolufinancovala výstavbu fotbalového cvičného hřiště s umělým travnatým povrchem, protože se Fotbalovému klubu Újezd nad Lesy podařilo získat grant z MHMP. Dostavba sportoviště by měla proběhnout v letošním roce.

2. Objem finančních prostředků v grantovém programu jsme navýšili o dalších 200 tisíc Kč, rozdělujeme tak v letošním roce částku 500 tisíc Kč. Máme problém s dvojitým vlastnictvím fotbalového hřiště na Blatově, který je klíčový pro dostavbu a provozování cvičného hřiště. Věřím, že se vše podaří vyřešit ve prospěch fotbalu a naší městské části.

3. Ano, mám.

4. Osobně nejsem fotbalový fanoušek, ale oceňuji přínos újezdského fotbalu zejména pro výchovu mládeže. Na fotbal nechodím, ale pokud moji odpověď zveřejníte, obávám se, že se kolegové z fotbalového klubu postara-

jí, že tomu neuniknu. Takže už nyní se těším na párek!

5. Fandím tomu našemu, újezdskému. To je samozřejmé!

ALEŠ RUBEK radní MČ Praha 22

1. Sport a jeho podpora je v naší

Městské části Praha 22 jednou z hlavních priorit. Největší zájmovou organizací je TJ Uhřetěves a její součástí je i fotbalový oddíl Čechie Uhřetěves, který nás reprezentuje v pražském přeboru. V minulých letech se podílela MČ na zajištění prostředků pro výstavbu hřiště s umělým povrchem. V roce 2011 zajistila MČ vybudování inženýrských sítí do fotbalového areálu. Na podpoře mládežnického fotbalu se MČ podílí průběžně.

2. V roce 2012 započala TJ Uhřetěves ve spolupráci s Bohemians 1905 a za výrazné podpory vedení MČ Praha 22 s výstavbou tréninkového centra ve fotbalovém areálu Uhřetěves. Staví se nové zázemí a další dvě travnaté plochy. Díky své poloze by měl tento fotbalový areál patřit mezi nejhezčí v Praze.

3. V našem regionu provozují svou fotbalovou činnost ještě fotbalové oddíly TJ Sokol Královice – pražský přebor, Sokol Kolovraty – II. třída, TJ Sokol Benice – II. třída.

4. Přestože nejsem vášnivým fanouškem fotbalu, tak se jako člen vedení MČ pravidelně zúčastňuji akcí, jako např. Pohár starosty MČ Praha 22 apod., a díky výborné spolupráci s TJ Uhřetěves prezentujeme pravidelně její sportovní činnost ve svém zpravodaji.

5. Nejužší spolupráce je s TJ Uhřetěves a následně s jejím největším oddílem FC Čechie Uhřetěves. No a co bych byl za Uhřetěváka, kdybych nefandil našemu místnímu klubu!?

Zástupci MČ Praha 18 a 20 nereagovali ani na několik urgencí a jejich odpovědi tedy nemáme.

www.e-sportshop.cz

u nás dostanete vždy něco navíc ...

RADAN SPORT

Vrbenská 6, 370 31 České Budějovice, e-mail: obchod@mercoint.cz
Tel.: +420 387 411 543, mobil: +420 603 452 982, fax: +420 387 411 573

Tenis

Squash

Badminton

Ricochet

Stolní tenis

Fotbal

Hokej

Florbal

Výroba sportovního oblečení

Suvenýry a sportovní reklama

Volný čas

Vodní sporty

Lyžování

Skateboardy

a ostatní teamové sporty

Fitness

Aerobic

Yoga

Pilates

Box

Judo

Karate

Camping

Turistika

In-line

ATLETIKA
BADMINTON
BASEBAL
BASKETBAL
FLOORBAL
FOTBAL

dresy
šortky
stulpny
teplákové soupravy
brankářské oblečení
rozlišovací tilka
sport. textil - ostatní
míče
kopačky
tašky
chrániče
brankářské rukavice
vybavení hřišť
tréninové pomůcky
bandáže, výživa, ...
ostatní
bundy

suvenýry, fanshop

minidresy

šály

Dále vyrábíme
repliky dresů
pro fanoušky,
šátky,
klubové klíčenky...

BALÍČEK 1

15 x sublimované triko
dle Vašeho vzoru (včetně čísel a reklam)
+ šortky Chelsea + stulpny Chelsea
+ zdarma taška

cena: 9.990 Kč

BALÍČEK 2

15 x triko Chelsea + šortky + stulpny
+ potisk čísel zdarma + zdarma taška

cena: 6.990 Kč

BALÍČEK 3

15 x šustáková bunda

cena: 3.990 Kč

BALÍČEK 4

15 x tepláková souprava

cena: 6.990 Kč

BALÍČEK 5

15x tepláková souprava polyester

cena: 5.990 Kč

BALÍČEK 6

15x rozlišovací tilka

cena: 975 Kč

Všechny ceny uvedeny včetně DPH.

Kompletní nabídku zboží najdete na www.e-sportshop.cz

Dobová fotografie jako důkaz dávné historie čakovického klubu.

Jsou to třeba Čáp, Pokorný, Nekolný nebo Kožuch.

Klub nyní funguje ve skromných podmínkách, v těžkých chvílích mu hráčsky vypomohli střížkovští Bohemians Praha. Vedení čakovického fotbalu je jasné, že by bylo fajn, kdyby se povedlo vylepšit klubové zázemí z padesátých let a přilákat mladé hráče. Všechno je ale otázkou financí a těch nemají v Čakovících, stejně jako v dalších malých oddílech nazbyt. „Když se náš stadion postavil, byl jedním z nejmodernějších. Z historie se ale žít nedá, dneska je všechno jinak, nemáme tribuny. Ale prostor tady v areálu je ohromný. Kdyby se našel investor a zainvestoval, byla by tu možnost mít v Čakovících ideální centrální sportoviště a ještě by zůstalo místo pro další aktivity,“ přemýšlejí funkcionáři nad tím, jak by mohla ideálně vypadat budoucnost čakovického fotbalu. „Všechno vypadalo nadějně, když se mluvilo o pořádání olympiády v Praze, ale z toho nakonec sešlo. Musíme tedy věřit, že se najde jiné řešení, abychom vše do budoucna vylepšili.“

Stovku si chtějí užít

Klub je rád za každou korunu, která se objeví v čakovické kase. Pomáhá mu především Tělovýchovná jednota, která dává peníze na energie. „Spoustu věcí si děláme sami, pomáhají i drobní sponzoři, ale na nějakou vyšší soutěž zatím myslet nemůžeme. Byli bychom šťastnější i za lepší hřiště. Všechno je limitováno tím zázemím a taky dresy, míče něco stojí. Jsme rádi za každou pomoc,“ shodují se funkcionáři Čakovic. Přitom by se jim posun výš zamlouval. „Ve vyšší soutěži už jsou tři rozhodčí, to je přece úplně jiný fotbal,“ dodávají.

I když v současnosti čakovičtí fotbalisté bojují jen ve druhé třídě, určitě si chtějí v létě všichni v klubu užít oslavy sta let. „Kolik takových klubů v Čechách je? Sto let je prostě významný mezník. Samozřejmě záleží na financích, co si budeme moci dovolit, ale užít si to chceme. Zahrát by si měli přijít i starší kluci, co tu dřív hráli. Budeme o celé naší situaci jednat s místní radnicí. Věříme, že se povede najít řešení, které by mělo všechno v budoucnu zlepšit.“

TJ AVIA ČAKOVICE

ROK ZALOŽENÍ: 1912

VÝVOJ NÁZVU KLUBU: Sportovní klub Meteor Velké Čakovice, SK Čakovice, Sokol Čakovice, Spartak Avia Čakovice, TJ Avia Čakovice

ÚSPĚCHY: klub působil nejvýše v divizi v padesátých letech minulého století, dorost však hrál sedm let nejvyšší soutěž

SOUČASNOST: II. A třída, skupina D

POČET TÝMŮ: jeden tým mužů, starší příprava, mladší příprava, mini

ČAKOVICKÝ FOTBAL SLAVÍ 100 LET

Z BOJE O PŘEŽITÍ K OSLAVĚ VÝRAZNÉHO JUBILEA

TEXT: René Machálek, editor agentury Mediafax / FOTO: Ondřej Hanuš

Hodně fotbalové radosti, ale i pořádnou porci těžkých okamžiků prožil za sto let existence čakovický fotbal. Hráči týmu TJ AVIA ČAKOVICE momentálně bojují v pražské druhé třídě, kde byli ve skupině D po podzimu na šestém místě. V minulosti si ovšem zahráli i divizi a dorost dokonce sedm sezon odkopal v nejvyšší soutěži. „Jen z historie se žít nedá, teď jsme rádi, že klub existuje,“ přiznávají funkcionáři oddílu, který na přelomu tisíciletí vyhrál bitvu o přežití.

Historie fotbalu v Čakovících se začala psát v roce 1912, za člena tehdejšího Českého svazu fotbalového se ale přihlásil klub až o dva roky později, v roce 1920 si pak tým zahrál třetí třídu mistrovství Středočeské fotbalové župy. Nejslavnějším odchovancem tehdejšího SK Čakovice byl Emanuel Hlíňák, jenž hrál v letech 1923 až 1925 za Slavii a později dlouhá léta za prvoligový ČAFC Vinohrady. Právě v roce 1923 slavily Čakovice první úspěch, postoupily do druhé třídy.

Velmi důležitým byl v historii klubu rok 1952, kdy došlo k pokusu

o začlenění bývalého slavného klubu Viktorie Žižkov, který se ale tehdy jmenoval Sokol ČSAD Žižkov, do Sokola Čakovice. Mužstvo pak bylo přerazeno do krajské soutěže. Ve skutečnosti však ke sloučení nikdy nedošlo, přestože někteří žižkovští hráči začali za Čakovice hrát. Podmínkou převodu totiž bylo, že nejméně sedm hráčů bývalého Žižkova musí mít zaměstnanecký poměr v Avii nebo musí mít bydliště v Čakovících. A to se nestalo.

Soutěž však již byla rozehraná, a tak řídící orgán ponechal mužstvo v soutěži. V roce 1955 zvítězil tým Spartaku Avie Čakovice ve východní skupině krajského přeboru, následně porazil i Spartak TOS Žebrák a mohl slavit postup do oblastní soutěže, což byl po druhé světové válce největší úspěch čakovického mužstva v kategorii mužů. V dalších letech pak držel prapor úspěchů tamního fotbalu celek dorostenců. Ten v roce 1965 postoupil do první dorostenecké ligy a vydržel ji hrát sedm let. Mužské týmy hrály nejčastěji pražský přebor, nakonec se ale čakovický fotbal propadl až do současné II. třídy.

Během desítek let prošla klubem

celá řada známých jmen. Působil zde třeba Jan Hertl, účastník MS 1954 a 1958, který hrál také za Spartu či Duklu, reprezentanti Jiří Čadek, Josef Jurkanin, Zdeněk Jurkanin, Oldřich Urban, František Franke i Jiří Rosický, otec současného špílmachra českého národního týmu.

Magistrát v roli záchranáře

Velké starosti přinesl čakovickému klubu přelom tisíciletí, kdy bojoval o holé přežití. Přišel o hřiště i mládežnické týmy. První mužstvo Čakovic pak několik sezon hrálo v nedalekých Třeboradicích. V tu dobu zachránil klub Magistrát hlavního města Prahy, který koupil areál čakovických fotbalistů od soukromých vlastníků. „Za to mu patří ohromný dík. Bez toho bychom tu už nebyli,“ připouští sekretář TJ Avie Čakovice Josef Vostrý a dál vzpomíná na začátek tisíciletí: „Začínali jsme od nuly, třeba mládež jsme obnovili až před rokem. Do té doby jsme museli platit pokuty. Hráče si stahovaly okolní oddíly, bylo to moc složité. I teď hrají přebor za Třeboradice fotbalisté, kteří hráli dřív u nás.“

www.e-sportshop.cz

u nás dostanete vždy něco navíc ...

RADAN SPORT

Vrbenská 6, 370 31 České Budějovice, e-mail: obchod@mercoint.cz
Tel.: +420 387 411 543, mobil: +420 603 452 982, fax: +420 387 411 573

Tenis

Squash

Badminton

Ricochet

Stolní tenis

Fotbal

Hokej

Florbal

Výroba sportovního oblečení

Suvenýry a sportovní reklama

Volný čas

Vodní sporty

Lyžování

Skateboardy

a ostatní teamové sporty

Fitness

Aerobic

Yoga

Pilates

Box

Judo

Karate

Camping

Turistika

In-line

ATLETIKA BADMINTON BASEBAL BASKETBAL FLOORBAL FOTBAL

dresy
šortky
stulpny
teplákové soupravy
brankářské oblečení
rozlišovací tílka
sport. textil - ostatní
míče
kopačky
tašky
chrániče
brankářské rukavice
vybavení hřišť
tréninové pomůcky
bandáže, výživa, ...
ostatní
bundy

suvenýry, fanshop

minidresy

šály

Dále vyrábíme
repliky dresů
pro fanoušky,
šátky,
klubové klíčenky...

FOTBALOVÉ DOPLŇKY

Kompresor

220 V + příslušenství

2.490,- Kč

Ruční hustilka

Materiál: plast
Provedení: dvoučinná

100,- Kč

Nosič lahví standard

Materiál: plast
Provedení: pro 8 ks lahví

99,- Kč

Plastová láhev

Objem: 1 l

50,- Kč

Objem: 0,9 l, s hubicí

95,- Kč

Chrániče Trainer

Velikost:
XS, M, XL

100,- Kč

Chrániče Match

Velikost:
S, M, L

295,- Kč

Kapitánská páska

Barvy: modrobílá, červenobílá

39,- Kč

Pomezni praporek

Sada: 2 ks

270,- Kč

Karty pro rozhodčí

Set: žlutá + červená

20,- Kč

Píšťalky

Materiál: kov
Provedení: na prsty

75,- Kč

Materiál: plast

Provedení: na krk se šňůrkou

29,- Kč

Elektronická

Provedení: na krk se šňůrkou

350,- Kč

Tejpovací páska

Rozměry: 2,5 cm x 13,8 m
3,8 cm x 13,8 m

65,- Kč

55,- Kč

Chladicí spray

Objem: 400 ml

100,- Kč

Chladicí sáček

15 x 13 cm
Jednorázové použití

28,- Kč

Estim

Obsah: 1 l

350,- Kč

Izotonický nápoj Unisport

Obsah: 1 l

395,- Kč

Izotonic

Obsah: 1 kg

115,- Kč

TRÉNINKOVÉ POMŮCKY

Tréninkový kužel

Výška: 23, 30, 38 46 cm
Materiál: plast
Barva: oranžová, žlutá

80,- Kč

45,- Kč

20,- Kč

Vytyčovací mety

Sada: 24 kusů
Materiál: plast
Barva: oranžová/žlutá

350,- Kč

Digitální stopky

Junso JS-306

125,- Kč

Taktická tabule

Rozměr: A4
Materiál: plast

390,- Kč

350,- Kč

Sada pro přeskok

Sada: 2 x kužel
2 x držák
1 x tyč

390,- Kč

Mechanická čísla pro střídání

Oboustranná (oranžová, zelená)

850,- Kč

Střídací tabule

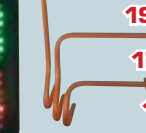
Elektronická (červená, zelená)

8990,- Kč

Překážkový set MS-11

Provedení: s bodcem a kloubem

195,- Kč

Slalomová tyč

Provedení: s bodcem a kloubem

170,- Kč

Rohový praporek

S kloubem komplet

290,- Kč

Medicinbal

Syntetický

250,- Kč

390,- Kč

465,- Kč

325,- Kč

535,- Kč

Agility žebřík

Materiál: plast/polyester
Délka: 5,5 m (11 polí)

890,- Kč

Fotbalové branky

Přenosné, hliníkové, včetně sítě

Rozměry: 5 x 2 m 20.230,- Kč

Rozměry: 3 x 2 m 15.470,- Kč

Rozměry: 7,32 x 2,44 m

33.320,- Kč

Všechny ceny uvedeny včetně DPH.

Kompletní nabídku zboží najdete na www.e-sportshop.cz

NESMÍME ZAMĚSTNAT TRESTANÉHO

BRANKÁŘ SPARTAKU HRDLOŘEZY MILAN RŮŽIČKA POMÁHÁ S VEDENÍM TAXISLUŽBY

TEXT: Štěpán Šimunek / FOTO: Ondřej Hanuš

K autům sice nemá žádný vztah, přesto pomáhá se šefováním taxi-sloužby. Brankář TJ Spartaku Hrdlořezy MILAN RŮŽIČKA popisuje nástrahy podnikání ve specifické profesi, kvůli níž musí být čtyřicet hodin na telefonu a která může přinést i čtvrtmilionovou pokutu.

Růžička dříve podnikal v pohostinství, k taxikářině se dal kvůli kamarádovi, který potřeboval „píchnout“. Nyní je jakýmsi spolumajitelem TAXI Koubek, kde má na starosti udělování koncesí, komunikaci s řidiči nebo třeba i vybavení jejich vozů.

Za chybu jednotlivce 250 tisíc

Pod hlavičkou firmy Jiřího Koubka jezdí řidiči, kteří nestojí o živnostenský list. „Jde o klasickou formu koncesované živnosti, kdy řidiči, kte-

ří nechtějí být podnikatelé, jezdí pod naší hlavičkou a stávají se našimi zaměstnanci. Zabýváme se pronajímáním vozidel pro taxislužbu a jejich vybavením. Člověk, který není schopen pořídit si auto, jezdí v našem, které mu na klíč vybavíme. Pochopitelně ho zastřešíme i koncesní listinou, aby se stal zaměstnancem,“ prozrazuje gólman Hrdlořez a doplňuje, že pod hlavičkou TAXI Koubek jezdí momentálně zhruba šedesát lidí. „Ale měli jsme jich mnohem víc,“ vzpomíná.

„Je nám úplně jedno, jestli je daný člověk třeba řidič dodávky nebo pracuje v pekárně a nás má jako přivýdělek. Je to na bázi volné pracovní doby, nasmlouvají se nějaké směny, které odjezdí, a zbytek je jenom na něm, jestli se bude válet doma, nebo vydělávat,“ usmívá se.

Firma funguje od roku 1995 a bez problémů jela až do roku 2002. Tehdy

bohužel nastal zásadní problém s jedním z řidičů. „Stalo se to, co v tomhle oboru představuje stěžejní problém. Jeden řidič si zkrátka za cestu naučoval mnohem víc, než měl. A na chybu jednotlivce pak vždycky doplatíme my, magistrát nám vyměřil pokutu 250 tisíc korun. V roce 2003 nám pak pozastavili koncesi a firmu přetransportovali.“ V taxikářině si bohužel vše „vyžere“ šéf. „Když třeba zaměstnanec v restauraci něco ošidí, natočí pod míru, tak dostane pokutu on a ne zaměstnavatel. Bohužel v silničním zákoně je psáno, že my jako provozovatel ručíme za všechno, a tudíž to jde na naši hlavu,“ svěřuje se.

Astronomickou částku se firmě nepodařilo vysoudit zpět. „Rozjeli jsme s ním občansko-právní spor, začali jsme ho a bojovali s ním několik let. Táhne se to vlastně až dodnes. Ale upřímně řečeno nemáme nejmenší

V kanceláři nemusí sedět „od – do“, ale na telefonu je pořád.

šanci náhradu škody vysoudit,“ krčí rameny.

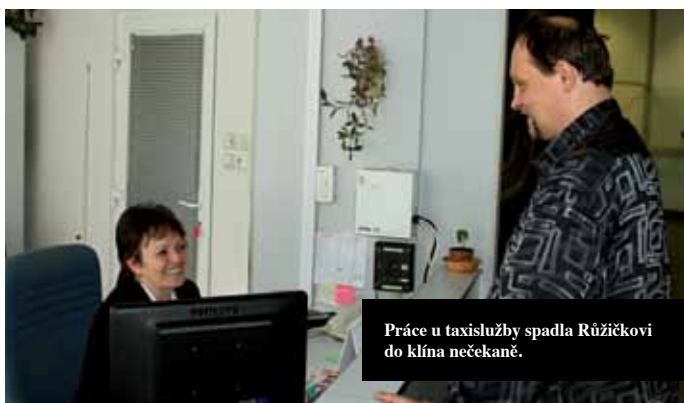
Jak se dá takových zkratů jednotlivce vyvarovat? „To je těžké. I když si toho člověka takzvaně prověříte, ptáte se na něj u známých, u lidí, kteří jej třeba dříve zaměstnávali, tak pořád musíte počítat s tím, že se něco podobného stane. Není v lidských silách člověka odhadnout. To prostě nejde,“ krčí rameny Růžička a přidává zajímavý postřeh ohledně specifické skupiny lidí, které si už dnes nemůže „vzít na triko“. „Výšel zákon o tom, že nesmíte zaměstnat trestané osoby, což je pro nás škoda,“ překvapuje, ale spěchá s vysvětlením. „Lump může být i ten, kdo neseděl. Ale člověk, který byl v minulosti trestaný a dostane byť jen jedinou šanci, si jakýkoliv podvod rozmyslí, protože další možnost už dostat nemusí. Dřív bylo na nás, jestli si k sobě vezmeme trestanou osobu, dnes je to na magistrátu. Takže někdo nad vámi rozhoduje o tom, jak můžete pracovat, a vy máte svázané ruce.“

Aula mě nebaví

Milan Růžička paradoxně nemá žádný vztah k autům. „Vůz sice mám, ale opravdu hodně nerad řídím. Většinou chodím pěšky a třeba na tréninky mě vozí kamarád. Že bych měl minulost taxikáře? To opravdu ne, tíhnu

Tady jsou Hrdlořezy!

Práce u taxislužby spadla Růžičkovi do klína nečekaně.

MILAN RŮŽIČKA

VĚK: 43

PROFESE: spolumajitel taxislužby

KLUB: TJ Spartak Hrdlořezy

POZICE: brankář

k něčemu úplně jinému. Dokázal bych se vidět například někde na hřišti jako správce," usmívá se a prozrazuje, proč má blíž k trávníku a míči než k asfaltu a volantu. „Jsem vesnický kluk, vyrůstal jsem ve Štěrboholicích, kde jsme hned za domem měli hřiště. Kopal jsem tam od nevidím do nevidím, ani jsem tehdy neměl kopačky, hrál jsem ve cvičkách, klasických jarmilkách," chechtá se.

Důvod, proč se dal na profesi, která nepatří mezi jeho vysněné, je více než pragmatický – chtěl pomoci kamarádovi. „Šéf firmy a můj kamarád Jirka Koubek hledal po tom komplikovaném období někoho, kdo by zvládl dát nějakou počáteční spoluinvestici, aby se firma zase mohla rozjet. Tak jsem prodal auto a šel do toho. Spadlo mi to do klína jak slepému housle," vysvětluje muž, který se k „šéfování taxikářů“ dostal před rokem. Předtím pracoval v pohostinství, vedl bar.

Vzhledem k velkému počtu lidí,

kteří má pod sebou, není divu, že mezi „jeho“ taxikáři jsou i bývalí Růžičkovi spoluhráči. „Jezdí pod námi lidi, kteří se mnou hráli fotbal. Zároveň i hráči, kteří v minulosti hráli první ligu," podotýká, ale konkrétní být nechce. „Dnes už jsou to starší pánové, máme tu i jednoho boxera, ale konkrétnější být opravdu nemůžu," směje se.

Práci nabízí gólman Hrdlořez i svým současným spoluhráčům. „Nedávno jsem lanořil jednoho kluka, který jezdí taxikem pod hlavičkou jiné společnosti. A v tom je právě problém, takzvaný přestup k nám vyjde na velké peníze. Musíte zrušit registraci u bývalé firmy, odevzdat modul, což je jakási krabička, ve které se na čip zapisují všechny zakázky, které daný člověk za posledních pět let provedl," popisuje přístroj a záhy ho vytahuje ze šuplíku. „Je uložena v taxametu, takže se nedá nijak změnit nebo obejít. Takováhle hloupost stojí čtyři

tisíce korun. K tomu si přidejte nové polepy na auto, registrační kartičku a jste na nějakých pěti šesti tisících. Komu se to dneska chce platit? Jenom za to, že bude jezdit pro někoho jiného," přemítá.

Výhodou Růžičkovy práce je i fakt, že nemusí sedět v kanceláři na zadku takzvané od – do. „Na rozdíl od kluků v kabině mám v tomhle mnohem větší svobodu. Na druhou stranu jsem připraven na telefonu čtyřicet hodin denně, takže se může stát, že uprostřed noci najednou musím řešit nějaký problém. Nehoda s autem, problémy s policií, se zákazníkem," vypočítává a přidává historku, která dokazuje, že při taxikářině může mnohdy jít o kejhák. „Občas dochází k různým excesům zákazníků, kteří třeba odmítají zaplatit. Jednou jsem od šéfa slyšel o tom, jak člověk mávl na taxi a pak začal kopat do dveří. Místo aby nastoupil, prostě jenom kopal do dveří," krouť hlavou.

Spartak Hrdlořezy je pro někdejšího brankáře Lovosic novou štací. „Naposledy jsem hrál na Točné, pak jsem se dostal na Junior, kde jsem se seznámil s kluky z Hrdlořez. Jednou jsem se šel kouknout, jak hrajou, a říkal jsem si, že to ještě zvládnou. Přece jenom třetí třída není nějaká top úroveň a já mám sice nějaké kilo navíc, ale nejsem nejpomalejší a věřím si. Nebojím se," popisuje a rekapituluje svou hráčskou kariéru. „Chytal jsem za Lovosice krajský přebor, ale pak v nějakých třinácti jsem měl úraz ruky a od fotbalu jsem si dal oraz. Později jsem šel na Točnou, kde mě dali do útoku. Postupem času jsem hrál už jenom sporadicky a chodil jenom na tréninky. Časem mi ale fotbal chyběl, takže jsem se přes Junior vydal do Hrdlořez," tvrdí.

Sportovní cíle si nedává. „Jsem spíš dvojka, pode mnou jsou mladí kluci. Mně jde hlavně o to, abych shodil nějaké to kilo," uzavírá se smíchem. ■

INZERCE

Právě vychází

NEJSTARŠÍ ČESKÝ
SPORTOVNÍ ČASOPIS!

GÓL jen za 10 korun!

Fotbal je o gólech, GÓL je o fotbale!

gól

NÁCVIK STŘELBY. ODKUD PADÁ NEJVÍCE BRANEK?

DALŠÍ DÍL SERIÁLU PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SPECIÁLU

TEXT: Radim Trusina / FOTO: Ondřej Hanuš

V seriálu měsíčníku PFSpeciál se na této dvoustraně pravidelně řeší základní témata, která by měla zajímat trenéry v klubech na všech výkonnostních úrovních. Po radách, které se týkaly situací, co dělat, když přijde na trénink málo hráčů, se další otázky zaměřují na velmi důležitou činnost: nácvik střelby a s tím související informací, z jakých prostorů se vyplatí pálit nejvíc, protože z nich padá nejvíc gólů. Odpovídá trenér JIŘÍ FORMÁNEK (na snímku), provozovatel stránek www.trenink.com.

Co je na tréninku střelby nejdůležitější? Jaká se musejí dodržovat základní pravidla?

Nejdůležitější je hledat inspiraci v zápasech, nevytrhávat střelbu z kontextu toho, co se děje v utkáních. Myslím tím, jak se hráči ke střelbě dostávají, co se při zakončení děje okolo hráče, v jakých pozicích se hráči nacházejí na hřišti a kolik času a prostoru mají pro vlastní zakončení. Pokud budeme respektovat to, co jsem řekl před chvílí, tak trenéři musejí ustát tlak, který je vyvíjen obvykle od brankářů. Ti si často stěžují, že hráči zakončují z prostoru vápna, že je to moc blízko... To jsou ale právě ty prostory, odkud padá nejvíce branek, kde by se hráči měli naučit zakončovat tak, aby vstřelili gól.

Takže mají brankáři smůlu?

Není přece naším cílem vychovávat partu osmnácti ostrostřelců ze střední a velké vzdálenosti, když z tohoto pro-

storu dá tým dva, tři nebo maximálně pět branek za celou sezonu. Cílem trenéra by mělo být naučit hráče zakončovat z prostoru, odkud padá nejvíce branek. A ať se to brankářům líbí nebo ne, tak to je vnitřní prostor pokutového území.

Můžete to nějak upřesnit? Odkud přesně padá nejvíce gólů?

Na tuto otázku existuje poměrně logická odpověď, která je navíc podpořena řadou studií, které se v průběhu let nepatrně liší, ale v zásadě je prostor, odkud padá nejvíce branek, pořád stejný. Pokud bychom to měli velmi zjednodušit a použít k tomu nějaký snadno uchopitelný geometrický tvar, tak si představme čtverec nebo obdélník, který umístíme mezi brankovou čáru a hranici pokutového území. Ze stran je tento prostor ohraničen prodloužením malého vápna právě až po úroveň toho velkého. Tedy obdélník o přibližných rozměrech 18 x 16 metrů.

Dá se v tom, odkud padá nejvíce gólů, najít nějaká logika?

Já v tom logiku určitě vidím. Těžko předpokládat, že branky budou padat z křídelních prostorů nebo z prostoru daleko před pokutovým územím. Naopak nelogické mi přijde chování některých trenérů, kteří opakovaně připravují taková cvičení na střelbu, ve kterých hráči zakončují právě z toho prostoru před pokutovým územím nebo dokonce před půlkruhem, odkud v utkáních mnoho branek nepadá. Samozřejmě pokud z toho prostoru branka padne, tak se obvykle jedná o fotbalovou parádu, kterou ocení jak fanoušci, tak trenéři. Logické mi ale přijde připravovat tým na situace, které se v utkání často opakují.

Ale přesto by se měl trénink střelby dělit na pokusy z dálky, ze střední vzdálenosti a „uklizení“ zblízka, ne?

Rozdělit se dá, především pak z toho pohledu, kdo by se nácviku

Jak správně zakončovat, musí hráč vypilovat v tréninku...

střelby z různých vzdáleností měl věnovat. Útočníci a ofenzivní hráči se musejí nejlépe orientovat v pokutovém území a v jeho okolí. Pokud zakončení z bezprostřední vzdálenosti nebudeme trénovat, pak se jako trenéři těžko můžeme divit, že hráč v této pozici selže, přestože nám mohla podobná situace připadat z lavičky sebejasnější. Fotbalista, který nemá potřebné návyky a jistotu, kterou získá pouze tréninkovou praxí, prostě nebude mít procento úspěšných zásahů vysoké. Záložníci a obránci by mnohem častěji měli trénovat střelbu z prostorů, ve kterých se nejčastěji pohybují, tedy právě z té střední a větší vzdálenosti.

Měli by střelbu trénovat všichni hráči dohromady, bez ohledu na to, na jakém postu nastupují?

Útočníci a ofenzivní hráči by se střelbě měli věnovat ve větší míře než obránci. Ale trénovat by ji měli, snad s výjimkou brankářů, všichni hráči. Jde pouze o to, jak často a intenzivně. Útočníci by určitě měli mít více možností zakončení se naučit. Vhodný k tomu je skupinový trénink, kdy jsou hráči rozděleni podle svých hráčských rolí. Pokud budeme stále hovořit o stejné skupině hráčů, pak se snažme dostat střelbu do pokutového území, ale omezme zakončujícího hráče časem, prostorem a soupeřem tak, aby se zakončení podobalo tomu zápasovému.

Hráči tedy mají být v pohybu, zakončovat akce, v nichž budou bráněni?

... výsledek se však ukáže až v rozhodujících chvílích zápasů.

Ideální situace, míč míří za záda bezbranného gólmána.

Trenéři by pro tréninková cvičení střelby, stejně jako všechny ostatní činnosti, měli hledat inspiraci především v utkáních. A tady je na místě otázka: Jak často se hráč ocitne v situaci, kdy je zcela sám, nikým neatakovaný v prostoru těsně před pokutovým územím a míč mu jde proti noze? Ano, občas i tato situace nastane, ale v drtivé většině případů tomu tak není. Přesto podobně vypadá většina cvičení na zakončení, která je možné vidět v řadě tréninkových jednotek, a hráči si navíc ještě stěžují, že ten míč proti té noze nešel zrovna ideálně. Proto je třeba do tréninkového procesu zařadit cvičení, která v sobě kombinují všechny tři věci obsažené v otázce. Pohyb zakončujícího hráče, protože velmi zřídka hráč zakončuje z místa nebo po přímém běhu na soupeřovu branku. Dále pak kombinaci nebo přihrávku na zakončujícího hráče, protože trenéři lamentují nad bídým zakončením a nízkou produktivitou svých svěřenců, ale opomíjejí fakt, že si tým svou hrou ani žádnou střeleckou příležitost nemohl vytvořit. A pokud, tak střelecká pozice byla tak složitá, že bylo pro zakončujícího velmi obtížné ji proměnit v úspěšný zásah do branky soupeře.

A co přítomnost obránců?

Přítomnost soupeře je také dalším důležitým aspektem nácviku zakončení, protože ve velmi málo případech hráč zakončuje, aniž by byl pod

tlakem času a soupeřových hráčů. Při tréninku zakončení nemusí být napadání od bránících hráčů stoprocentní, ale zakončující hráči si musejí na tlak od soupeře zvyknout, v zápase je pak nepřekvapí.

Mluvil jste o střelbě bez atakování na středě pokutového území. Může takový trénink něčemu pomoci?

Je to jednoduchý typ střelby, který může hráčům dát pocit jistoty při zakončení, hráči si mohou „osahat“ prostředí, ve kterém se bude hrát, poznat povrch a počasí. Z toho, co jsem řekl, je patrné, že by se tento typ střelby měl používat v předzápasovém rozvíjení, případně při posledním předzápasovém tréninku. Jinak taková střelba může hráčům zvednout sebevědomí, jde o jednoduchou rutinní záležitost bez dalších vlivů, jako jsou obránci, takže hráči k tomu mají vytvořeny všechny předpoklady. Pozor ale na opačný efekt. Pokud hráč opakovaně přestřelí i ochrannou síť za brankou, tak dopad na jeho psychiku může být právě opačný.

Vy jste takhle jednoduchou střelbu nikdy nepoužíval?

V tréninkovém procesu jsem takto jednoduchou střelbu používal pouze tehdy, pokud přišla série nepovedených výsledků, nebo utkání bez vstřelené branky. Nemá to žádný zázračný efekt na produktivitu v dalších utká-

ních, ale hráči začnou vnímat, že je třeba věci zjednodušit, když se nedaří.

Už jste zmínil, že trenéři na nemohoucnost v koncove často žejrají: můžou střelbu a zvýšenou produktivitu natrénovat, nebo je to jen v (ne)schopnosti hráčů?

Všechno se dá natrénovat, je pouze otázka jak rychle. Obvykle však potřebujeme nějaké rychlé, zázračné řešení, pokud možno do dalšího utkání. Je třeba začít od toho, jak kvalitní střelecké pozice si hráči připravují, a pak je třeba zapracovat na psychice hráčů, která je vždy lepší, pokud fotbalista v podobné situaci opakovaně byl a má v těle naprogramovaný jeden či více automatismů, jak ji úspěšně vyřešit. Pak má v zakončení mnohem více sebevědomí a jedině to je klíčem k úspěchu.

Jak velká část týdenního tréninkového cyklu by se měla střelbě věnovat?

Všechno záleží na tom, kolik má trenér prostoru, kolik má naplánováno tréninkových jednotek v týdenním mikrocyklu a v jakém stavu se nachází tým. Minimálně jedna tréninková jednotka v týdnu by měla obsahovat delší časový úsek věnovaný samotnému zakončení.

Platí z vašeho pohledu pro úspěšnou střelbu základní pravidlo: klopit a hlavně trefit bránu? Nebo vás napadá ještě nějaké jiné?

Základní pravidlo, které by ve fotbale z trenérského pohledu mělo platit, je, že hráč by neměl mít strach cokoliv udělat, v tomto případě by tedy neměl mít strach vystřelit. Pokud ten strach má, například z toho důvodu, že trenér na něj bude okamžitě křičet, bude ho ponížovat v kabině v poločasové přestávce z důvodu neúspěšné střelby, je to cesta do pekel. Takový hráč nikdy nevystřelí, vždy bude hledat nějaké náhradní řešení, a to není pro něj ani pro tým dobré. Další pravidlo, které si hráči, ale nakonec i trenéři často neuvědomují, je, že cílem hráče, který se nachází ve výhodné střelecké pozici, by nemělo být pouze to, aby vystřelil, ale hráč musí k zakončení přistupovat tak, že jeho cílem je vstřelit branku. Často od kluků slyším, že akci zakončili, že vystřelili. To je ale přece málo, hráči musejí chtít vstřelit branku! Nebudou pak uspokojeni pouze tím, že si připsají čárku do statistiky za střelbu na branku soupeře a po zápase pak budou rozebírat, co by se stalo, kdyby to víc podebrali, utáhli nebo si míč ještě více navedli na branku. To je úplně k ničemu.

Měly by střelbu trénovat i týmy, které s góly nemají problém?

Určitě. To, že se mi v něčem, konkrétně ve střelbě, momentálně daří a vychází mi to, není důvodem k tomu, abych na sobě přestal v této oblasti pracovat. ■

Jarní boje v A třídách se rozebíhají...

ROZPIS JARNÍ ČÁSTI OBOU SKUPIN I. A TŘÍDY MUŽŮ

PŘIPRAVIL: Radim Trusina / ILUSTRAČNÍ FOTO: Ondřej Hanuš

S dvoutýdenním zpožděním oproti Pražská teplelárenská přeboru startují boje v obou pražských skupinách fotbalové I. A třídy. V „ačku“ je velkým favoritem na postup tým Vršovic, v „běčku“ bude podle všeho o posun výš usilovat víc týmů. Tady je jízdní řád druhé nejvyšší mužské soutěže v Praze – termíny zápasů jsou bez záruky, ještě se mohou v následujících týdnech a měsících měnit.

14. kolo

Sobota **24. března 2012**

I. A/A

15.00 Kbely – Bohnice
15.00 Chabry – Vršovice

I. A/B

10.15 Braník – Slivenec
10.30 SK Střešovice – Stodůlky
10.30 Nusle – Řeporyje
15.00 Bílá Hora – Slavoj Podolí
15.00 1999 Praha – Sparta Krč

Neděle **25. března 2012**

I. A/A

15.00 Dubeč – Vyšehrad B
15.00 Kyje – Admira B
15.00 Ďáblice – PSK Union
15.00 Štěrboholy – Dolní Počernice
15.00 Junior – Hostivař

I. A/B

15.00 Cholupice – Zbraslav
15.00 Př. Kopanina B – Nebušice

15. kolo

Sobota **31. března 2012**

I. A/A

10.30 PSK Union – Kyje
10.30 Vršovice – Dubeč
16.30 Dolní Počernice – Ďáblice
16.30 Vyšehrad B – Bohnice

I. A/B

10.15 Sparta Krč – Nusle
10.30 Slavoj Podolí – Př. Kopanina B
16.30 1999 Praha – Cholupice
16.30 Řeporyje – Braník
16.30 Nebušice – SK Střešovice

Neděle **1. dubna 2012**

I. A/A

16.30 Junior – Kbely
16.30 Hostivař – Štěrboholy
16.30 Admira B – Chabry

I. A/B

16.30 Slivenec – Bílá Hora
16.30 Stodůlky – Zbraslav

16. kolo

Čtvrtek **5. dubna 2012**

I. A/A

19.00 Štěrboholy – Junior

Sobota **7. dubna 2012**

I. A/A

16.30 Chabry – PSK Union
16.30 Ďáblice – Hostivař

I. A/B

10.15 Braník – Sparta Krč
10.30 SK Střešovice – Slavoj Podolí
10.30 Nusle – 1999 Praha
16.30 Bílá Hora – Řeporyje

Neděle **8. dubna 2012**

I. A/A

16.30 Kbely – Vyšehrad B
16.30 Bohnice – Vršovice
16.30 Kyje – Dolní Počernice

I. A/B

16.30 Cholupice – Stodůlky

Pondělí **9. dubna 2012**

I. A/A

16.30 Dubeč – Admira B

I. A/B

16.30 Zbraslav – Nebušice
16.30 Př. Kopanina B – Slivenec

17. kolo

Pátek **13. dubna 2012**

I. A/A

19.00 Štěrboholy – Kbely

Sobota **14. dubna 2012**

I. A/A

10.30 PSK Union – Dubeč
10.30 Vršovice – Vyšehrad B
16.30 Dolní Počernice – Chabry

I. A/B

10.15 Sparta Krč – Bílá Hora
10.30 Nusle – Cholupice
10.30 Slavoj Podolí – Zbraslav
16.30 1999 Praha – Braník (Nusle)
16.30 Řeporyje – Př. Kopanina B
16.30 Nebušice – Stodůlky

Neděle **15. dubna 2012**

I. A/A

16.30 Junior – Ďáblice
16.30 Hostivař – Kyje
16.30 Admira B – Bohnice

I. A/B

16.30 Slivenec – SK Střešovice

18. kolo

Sobota **21. dubna 2012**

I. A/A

17.00 Chabry – Hostivař

I. A/B

10.15 Braník – Nusle
11.00 SK Střešovice – Řeporyje

PODZIMNÍ TABULKA I. A TŘÍDA/A

1.	Vršovice	13	12	1	0	41:6	37
2.	Admira B	13	9	2	2	27:18	29
3.	Ďáblice	13	7	3	3	28:17	24
4.	PSK Union	13	6	3	4	25:20	21
5.	Kyje	13	7	0	6	29:28	21
6.	Dolní Chabry	13	6	1	6	41:41	19
7.	Dubeč	13	6	1	6	26:29	19
8.	Dolní Počernice	13	4	4	5	17:17	16
9.	Bohnice	13	5	1	7	17:20	16
10.	Hostivař	13	4	3	6	33:31	15
11.	Vyšehrad B	13	4	2	7	22:28	14
12.	Kbely	13	4	2	7	19:25	14
13.	Štěrboholy	13	3	2	8	16:26	11
14.	Junior	13	1	1	11	14:49	4

17.00 Př. Kopanina B – Sparta Krč
17.00 Bílá Hora – 1999 Praha

Neděle 22. dubna 2012

I. A/A

17.00 Kbely – Vršovice
17.00 Vyšehrad B – Admira B
17.00 Bohnice – PSK Union
17.00 Dubeč – Dolní Počernice
17.00 Kyje – Junior
17.00 Ďáblice – Štěrboholy

I. A/B

17.00 Cholutice – Nebušice
17.00 Stodůlky – Slavoj Podolí
17.00 Zbraslav – Slivenec

19. kolo

Sobota 28. dubna 2012

I. A/A

10.30 PSK Union – Vyšehrad B
17.00 Dolní Počernice – Bohnice

I. A/B

10.15 Braník – Cholutice
10.15 Sparta Krč – SK Střešovice
10.30 Nusle – Bílá Hora
10.30 Slavoj Podolí – Nebušice
17.00 1999 Praha – Př. Kopanina B
17.00 Řeporyje – Zbraslav

Neděle 29. dubna 2012

I. A/A

17.00 Ďáblice – Kbely
17.00 Štěrboholy – Kyje
17.00 Junior – Chabry
17.00 Hostivař – Dubeč
17.00 Admira B – Vršovice

I. A/B

17.00 Slivenec – Stodůlky

20. kolo

Sobota 5. května 2012

I. A/A

10.30 Vršovice – PSK Union
17.00 Kbely – Admira B
17.00 Chabry – Štěrboholy

I. A/B

10.45 SK Střešovice – 1999 Praha
17.00 Nebušice – Slivenec

17.00 Př. Kopanina B – Nusle
17.00 Bílá Hora – Braník

Neděle 6. května 2012

I. A/A

17.00 Vyšehrad B – Dolní Počernice
17.00 Bohnice – Hostivař
17.00 Dubeč – Junior
17.00 Kyje – Ďáblice

I. A/B

17.00 Cholutice – Slavoj Podolí
17.00 Stodůlky – Řeporyje
17.00 Zbraslav – Sparta Krč

21. kolo

Sobota 12. května 2012

I. A/A

10.30 PSK Union – Admira B
17.00 Dolní Počernice – Vršovice

I. A/B

10.15 Braník – Př. Kopanina B
10.15 Sparta Krč – Stodůlky
10.30 Nusle – SK Střešovice
17.00 Bílá Hora – Cholutice
17.00 1999 Praha – Zbraslav (Nusle)
17.00 Řeporyje – Nebušice

Neděle 13. května 2012

I. A/A

17.00 Kyje – Kbely
17.00 Ďáblice – Chabry
17.00 Štěrboholy – Dubeč
17.00 Junior – Bohnice
17.00 Hostivař – Vyšehrad B

I. A/B

17.00 Slivenec – Slavoj Podolí

22. kolo

Sobota 19. května 2012

I. A/A

10.30 Vršovice – Hostivař
17.00 Kbely – PSK Union
17.00 Admira B – Dolní Počernice
17.00 Chabry – Kyje

I. A/B

10.30 Slavoj Podolí – Řeporyje
10.45 SK Střešovice – Braník
17.00 Nebušice – Sparta Krč

PODZIMNÍ TABULKA I. A TŘÍDA/B

1.	Bílá Hora	13	10	2	1	31:17	32
2.	Zbraslav	13	9	2	2	32:15	29
3.	Cholutice	13	8	3	2	34:18	27
4.	1999 Praha	13	8	3	2	32:17	27
5.	Braník	13	6	3	4	30:25	21
6.	Podolí	13	5	2	6	21:30	17
7.	Střešovice	13	3	6	4	25:28	15
8.	Nusle	13	4	3	6	19:23	15
9.	Krč	13	2	8	3	16:18	14
10.	Slivenec	13	3	4	6	33:27	13
11.	Př. Kopanina B	13	3	2	8	15:32	11
12.	Stodůlky	13	2	4	7	17:25	10
13.	Nebušice	13	1	6	6	11:28	9
14.	Řeporyje	13	1	4	8	15:28	7

17.00 Zbraslav – Nusle

Neděle 20. května 2012

I. A/A

17.00 Vyšehrad B – Junior
17.00 Bohnice – Štěrboholy
17.00 Dubeč – Ďáblice

I. A/B

17.00 Cholutice – Slivenec
17.00 Stodůlky – 1999 Praha
17.00 Př. Kopanina B – Bílá Hora

23. kolo

Sobota 26. května 2012

I. A/A

17.00 Chabry – Kbely
17.00 Dolní Počernice – PSK Union

I. A/B

10.15 Braník – Zbraslav
10.15 Sparta Krč – Slavoj Podolí
10.30 Nusle – Stodůlky
17.00 Bílá Hora – SK Střešovice
17.00 1999 Praha – Nebušice (Nusle)
17.00 Řeporyje – Slivenec

Neděle 27. května 2012

I. A/A

17.00 Kyje – Dubeč
17.00 Ďáblice – Bohnice
17.00 Štěrboholy – Vyšehrad B
17.00 Junior – Vršovice
17.00 Hostivař – Admira B

I. A/B

17.00 Př. Kopanina B – Cholutice

24. kolo

Sobota 2. června 2012

I. A/A

10.30 PSK Union – Hostivař
10.30 Vršovice – Štěrboholy
17.00 Kbely – Dolní Počernice

I. A/B

10.30 Slavoj Podolí – 1999 Praha
10.45 SK Střešovice – Př. Kopanina B
17.00 Nebušice – Nusle

Neděle 3. června 2012

I. A/A

17.00 Admira B – Junior
17.00 Vyšehrad B – Ďáblice
17.00 Bohnice – Kyje
17.00 Dubeč – Chabry

I. A/B

17.00 Cholutice – Řeporyje
17.00 Slivenec – Sparta Krč
17.00 Stodůlky – Braník
17.00 Zbraslav – Bílá Hora

25. kolo

Sobota 9. června 2012

I. A/A

17.00 Dubeč – Kbely
17.00 Chabry – Bohnice
17.00 Kyje – Vyšehrad B
17.00 Ďáblice – Vršovice
17.00 Štěrboholy – Admira B (Admira)
17.00 Junior – PSK Union
17.00 Hostivař – Dolní Počernice

I. A/B

17.00 SK Střešovice – Cholutice
17.00 Př. Kopanina B – Zbraslav
17.00 Bílá Hora – Stodůlky
17.00 Braník – Nebušice
17.00 Nusle – Slavoj Podolí
17.00 1999 Praha – Slivenec (Nusle)
17.00 Sparta Krč – Řeporyje

26. kolo

Sobota 16. června 2012

I. A/A

17.00 Kbely – Hostivař
17.00 Dolní Počernice – Junior
17.00 PSK Union – Štěrboholy
17.00 Admira B – Ďáblice
17.00 Vršovice – Kyje
17.00 Vyšehrad B – Chabry (Chabry)
17.00 Bohnice – Dubeč

I. A/B

17.00 Cholutice – Sparta Krč
17.00 Řeporyje – 1999 Praha
17.00 Slivenec – Nusle
17.00 Slavoj Podolí – Braník
17.00 Nebušice – Bílá Hora
17.00 Stodůlky – Př. Kopanina B
17.00 Zbraslav – SK Střešovice

FOTO MĚSÍCE

UMĚNÍ? NE, SMUTNÁ REALITA!

Při pohledu na travnaté hřiště fotbalového klubu Háje zamrazí každého fotbalového fanouška. Areál chátrá již roky, tým používá pouze hřiště s umělou trávou. Fotka umělecky zachycuje temnou atmosféru a zvyrazňuje fotbalovou branku schovanou částečně za porostem trávy. Je opravdu osud tohoto hřiště již zpečetěn? Věřme, že se jednou vše v dobré obrátí.

FOCENO: během podzimu na Hájích

AUTOR: Ondřej Hanuš

NOVÝ ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě
a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

SKÓRUJEME UŽ PO PATNÁCTÉ.
STAŇ SE SOUČÁSTÍ NEJVĚTŠÍHO
FOTBALOVÉHO TURNAJE
PRO ŽÁKY ZÁKLADNÍCH ŠKOL.

McDonald's CUP 2011/2012
15. ROČNÍK

HRAJÍ NÁS TISÍCE, VÍTĚZÍME VŠICHNI!

www.mcdonaldscup.cz

www.mcdonalds.cz

PARTNEŘI

At the heart of the image

aquapalace praha

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

DNES

iDNES.cz

McSport

PARTNEŘI A ORGANIZÁTOŘI

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

***Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my***

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu

Pražská teplárenská a.s., Partyzánská 1/7, Praha 7 / www.ptas.cz